

Curierul Adventist

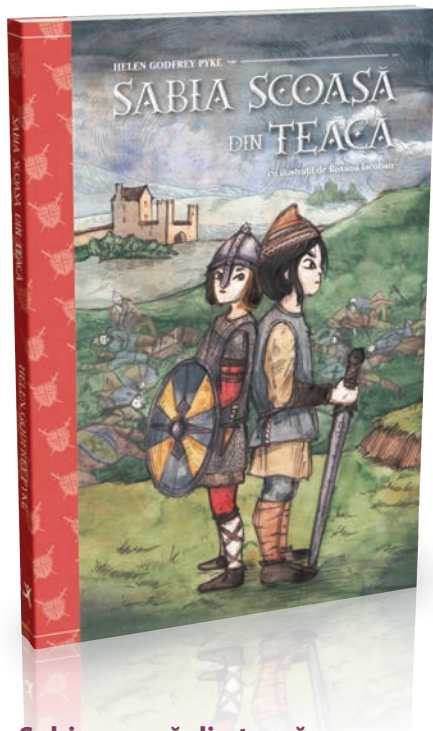
JUNIE 2020: COMITETUL DE BILANȚ AL UNIUNII DE CONFERINȚE +
INSPIRAȚIA ȘI BOLILE ZOONOTICE + CĂZUT PENTRU ETERNITATE + VIAȚA DUPĂ
CRIZĂ + BENEFICIILE TIMPULUI DEDICAT FAMILIEI + DOCTRINA BIBLICĂ DESPRE
DUHUL SFÂNT + ULTIMELE CUVINTE ALE LUI PAVEL DESPRE TIMPUL SFÂRȘITULUI

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

*Domnul
este
aproape.*

Noutăți la Editura Viață și Sănătate:

Sabia scoasă din teacă

De Helen Godfrey Pyke

Cu ilustrații de Roxana Iacoban

Roman a cărui acțiune e plasată în Evul Mediu și ai cărui eroi sunt puși în situația de a alege între credința în Dumnezeu și credințele păgâne. Volumul face parte din colecția „Biblioteca Junior”.

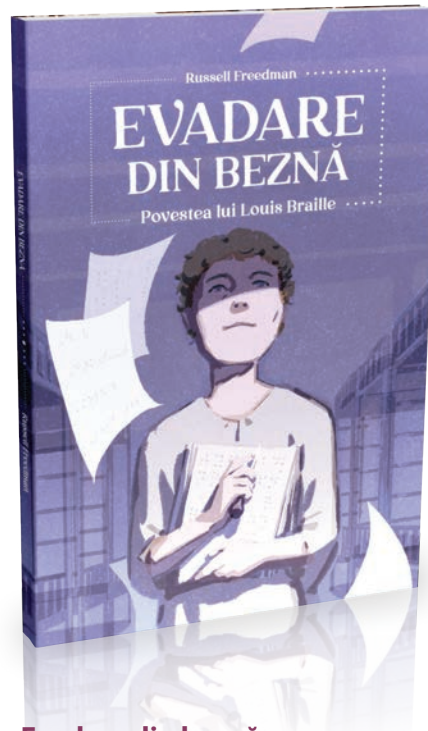

Recunoscători

De Eileen Spinelli

Cu ilustrații de Archie Preston

O carte ilustrată, cu personaje simpatice, destinată copiilor de vârstă preșcolară. Micuții cititori vor învăța sensul cuvântului „recunoștință” și vor afla că sunt o mulțime de lucruri pentru care să fie recunoscători.

Evadare din beznă. Povestea lui Louis Braille

De Russell Freedman

Cu ilustrații de Tuan Nini

Descoperă povestea dramatică a lui Louis Braille, cel care a orbit la o vârstă fragedă, dar care a refuzat să rămână prizonierul întinericului și a inventat un limbaj folosit de nevăzători chiar și azi.

Anul XCVII, Iunie 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Ioșif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

RAPORTUL PREȘEDINTELUI

prezentat în ședința Comitetului Executiv al Uniunii de Conferințe din 3 mai 2020

*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile,
căci venirea Domnului este aproape. (Iacov 5:8)*

Zilele trecute, ascultând mai mulți politicieni care făceau apel la solidaritate în vremurile acestea tulburi, mă gândeam că cererea implică multă ipocrizie din partea unora care, timp de zeci de ani după Revoluția din 1989, nu s-au gândit decât la foloasele lor. Mi-am dat seama totodată că granița dintre demagogie și practică autentică poate fi ușor mascată pentru o scurtă vreme de intențiile bune promovate uneori cu bună credință, dar care nu ajung să se materializeze și rămân doar la nivelul platformelor electorale, în cazul lor, sau la strategii misionare și la predici, în situația noastră.

Este motivul pentru care, încă de la începutul acestei crize, liderii Bisericii Adventiste din România au cerut insistent păstrarea unui echilibru între ceea ce spunem și ceea ce facem. Mă bucur să constat că, la momentul scrierii acestor rânduri, am făcut mai mult decât am spus și chiar mai mult decât ne-am propus. Nu este însă meritul nostru, ci doar rezultatul modului minunat în care Dumnezeu S-a folosit de biserica Sa.

În perioada aceasta grea pentru cei mai mulți, în care necazul nu a făcut deosebire între categoriile sociale, am văzut o altfel de Biserică Adventistă. În mod surprinzător, într-un timp în care ar fi trebuit să fim mai puțin activi din punct de vedere social din cauza restricțiilor impuse prin ordonanțele militare, foarte mulți voluntari adventiști au ales să vină în întâmpinarea nevoilor semenilor, riscându-și propria sănătate, dar și pe a celor dragi, cu care aveau să vină în contact.

Am înțeles acum că este în firea noastră, încă nedesăvârșită și care de foarte multe ori are nevoie de motivații serioase, să ne mobilizăm mai bine în situații de criză. Mă rog Domnului să ne păstreze așa, concentrați și motivați, pentru o perioadă cât mai lungă, după încheierea pandemiei de coronavirus. Nu este însă singurul lucru pe care aș dori să-l păstrăm.

Timpul petrecut în familie, discuțiile cu copiii, ajutorul dat soției la treburile casnice, timpul de calitate pentru studiu și rugăciune, convingerea că toate sunt efemere și că Dumnezeu este singura certitudine, administrarea mai bună a resurselor materiale și multe alte obiceiuri bune dezvoltate în această perioadă ar trebui prețuite și păstrate cu mare grijă. De asemenea, sentimentul atât de profund că revenirea Domnului Isus este mai aproape ca oricând aș vrea să persiste și să se reflecte mai departe în acțiunile noastre. Diferența clară dintre adăpostul și liniștea oferite de mediul rural și nesiguranța marilor orașe ne-a adus în atenție – și ar fi bine să nu uităm prea repede – sfaturile lui Ellen White despre binecuvântările locuirii la țară.

Nu voi relua tot ce s-a făcut în perioada aceasta, mi-ar fi greu, deoarece, pe de o parte, nu am date complete și pentru că, pe de altă parte, spațiul unui raport de felul acesta este destul de limitat. De asemenea, am prezentat elemente succinte din activitatea credincioșilor și a pastorilor din Conferințe, de la instituțiile și departamentele Uniunii în cadrul Ediției Speciale de la Sperața TV, în ocaziile din 28 martie și 11 aprilie. Ulterior, aceste elemente au fost consemnate în *Curierul Adventist*, împreună cu comunicatele emise de biserică, prin intermediul Departamentului Comunicare, pentru credincioși în această perioadă critică.

Expresia potrivită a fost „slujire adaptată”, fie că menționez misiunea umanitară din prima linie din cadrul ADRA România sau amintesc activitatea editorială intensă a redacției *Semnele Timpului* sau evenimentele

CUPRINS

3 Comitetul de bilanț

Aurel Neațu
Raportul președintelui

5 Comitetul de bilanț

Georgel Pîrlitu
Raportul secretarului

7 Comitetul de bilanț

Emil Jigău
Raportul trezorerului

12 Info

Uniunea de Conferințe
Mesaj către Conferințele Uniunii din
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea
din România la încetarea stării de
urgență și începutul stării de alertă
privind pandemia COVID-19,
15 mai 2020

14 Reflecții

Adrian Turturică
Inspirația și bolile zoonotice

16 Spiritual

Barabás Zsolt Adorján
Căzut pentru eternitate

19 La odihnă

Niculae Mihai
Mărioara Turturică

20 Spiritual

Emilian Niculescu
Îndreptățirea prin credință (VI)
Dependența de Dumnezeu

22 Biografii

Cristian Trenchea
Ellen White – părinți, frați și surori

24 Spiritual

Ósz-Farkas Ernő
Viața după criză (II)

25 Educație

Costel Gogoneață
Beneficiile timpului dedicat familiei

26 Doctrină

Zoltán Szallós
Doctrina biblică despre Duhul Sfânt (II)

29 Teologie

Florin Lăiu
Ultimele cuvinte ale lui Pavel despre
timpul sfârșitului

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Cărțile Bibliei

online de amploare, desfășurate în cadrul Departamentului Tineret. Adaptarea la cerințele pandemiei s-a realizat cu succes în instituțiile adventiste de educație din țară, la Școlile Postliceale Sanitare de la Brăila și Cernica și, cu precădere, la Universitatea Adventus. Departamentul Comunicare a monitorizat prevederile legislative și a transmis cu regularitate comunicate. Departamentul Muzică a organizat, în colaborare cu Departamentul Tineret, programul online „Cânt pentru Domnul”, transmis pe pagina de Facebook Tineret Adventist Romania, care s-a bucurat de un real succes în rândul membrilor bisericii. Alte proiecte adaptate la realitățile pandemiei COVID-19 au fost noile serii de clipuri video de la Sola Scriptura și Hope Discovery. În aceeași manieră a lucrat și Asociația „Ridică-te și umblă”, care, în parteneriat cu diferite instituții ale statului, a sprijinit la nivel național peste 500 de persoane cu dizabilități. Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare a continuat să slujească, punând la dispoziția cadrelor și a deținuților materiale sanitare și programe de susținere spirituală, adaptate acestei perioade.

Aceeași eficiență a avut-o personalul Centrului Media Adventist, care a adaptat grila lor de programe. Asociația Pastorală a furnizat ghiduri și fișe de post actualizate, Școala de Sabat a hrănit eficient comunitățile virtuale, iar Departamentul Sănătate a fost mereu aproape cu informații specializate. Comenzile de carte la Editura Viață și Sănătate au continuat neîntrerupt, remarcându-se în mod special comenzile pentru Biblii.

Biserica a fost vie, membrii și pastorii și-au găsit repede locul în noul context de slujire. Am convingerea că în cronicile cerești s-a contabilizat totul. Și cel mai mic gest al credinței, care a adus alinare unui suflet descurajat, a făcut Cerul să tresalte de bucurie! A fost poate și motivul pentru care am fost destul de reținuți în a oferi rapoarte detaliate. Nu pentru că nu am fi avut ce să spunem, ci pentru a nu fi percepuți ca unii care trâmbează faptele dezinteresate, făcute din dragoste pentru Dumnezeu și semeni. Am ales însă să transmitem atât cât a fost necesar, pentru a nu da posibilitatea cuiva să acuze pe nedrept biserica, membrii și corpul pastoral, de neimplicare sau lipsă de empatie. Dumnezeu însă știe totul! Și mai știu că toate faptele credinței din perioada aceasta au fost pentru El, pentru lauda Lui.

Am încercat să ne adaptăm din mers, învățând lucruri noi pe care le-am aplicat în slujirea de fiecare zi, străduindu-ne să fim eficienți și, pe cât posibil, relevanți ca slujire în aceste vremuri care ne-au surprins pe toți și ne-au oferit lecții pentru o viață mai sănătoasă și mai înțelept administrată. Am văzut cât de fragil și relativ este totul în lumea noastră, cât de vulnerabili suntem și cât de multă nevoie avem de Dumnezeu.

Credința multora a fost încercată, dar nu toți au reușit să treacă cu bine proba focului. Spiritul critic distructiv al unora s-a acutizat, iar profeții apocalipsei de conjunctură și-au unit vocile pentru a transmite un mesaj diferit de cel al Scripturii și al bisericii. Ar fi de compătimit oamenii din această categorie, dacă nu ar produce și drame în viețile

multor credincioși sinceri. Continuăm să ne rugăm și să facem tot ceea ce ține de noi pentru minimizarea efectelor negative ale lucrării unor astfel de oameni.

Voi încheia într-o notă pozitivă, pentru că acesta a fost modul în care ne-am raportat la perioada de criză. Am ales să răspândim speranța, nu teama! Și pentru că am adus în discuție speranța, vreau să amintesc evanghelizarea online „Pandemie de Speranță”, un proiect al Departamentului Evanghelizare care nu a fost menționat în niciun raport anterior. A fost ceva nou, un proiect născut forțat, prematur, fără o perioadă suficientă de pregătire, în condițiile pandemiei care ne-a surprins și a schimbat paradigmele slujirii misionare.

Aceasta face să fie cu atât mai mult apreciați cei care au avut viziunea și curajul unui proiect de felul acesta. Până în a treia zi s-au depășit toate recordurile de accesare a website-ului oficial al bisericii și, de asemenea, au fost înregistrate cifre record de transmitere a unor live-uri simultan (fluctuație între 250-300 de pagini oficiale pe platforma Facebook în limba română, circa 40 de pagini Facebook în limba maghiară și aproximativ 30 de canale de YouTube). Evenimentul cu conținut religios este de referință în social media și aduce onoare bisericii și cauzei lui Dumnezeu. Sunt convins că am început să rostogolim un bulgăre care, prin consecvență și o viziune realistă, poate să se transforme într-un mod eficient și relevant de slujire.

Pe site-ul adventist.ro, în perioada evanghelizării au intrat 75 000 de vizitatori unici (din care 84% au fost noi), au fost aproape 3 000 000 de accesări și s-au descărcat 7 200 de cărți în format electronic. Rapoartele și sugestiile primite până acum din partea administratorilor de conturi și pagini sunt îmbucurătoare și ne ajută mult în configurarea acțiunilor viitoare de evanghelizare digitală.

Nu știm ce ne rezervă viitorul, nu avem încă răspuns la întrebarea: „Când se vor deschide bisericile?” Ceea ce știu însă cu siguranță este faptul că suntem în mâna lui Dumnezeu și că El își conduce biserica în vremurile acestea. Mai mult ca niciodată L-am simțit alături și am văzut cum a influențat fiecare lider, pentru ca deciziile luate să fie cele mai potrivite și conforme voinței Sale. Domnul a avut milă și S-a folosit de fiecare slujitor sincer, dispus să-și supună mintea influenței Duhului Sfânt. Mă rog ca Dumnezeu să se îngrijească de noi și pe mai departe cu aceeași dragoste și îngăduință, păstrându-ne concentrați și motivați pentru gloria Lui și pentru binele bisericii Sale.

„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! În ea, voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin feliurite încercări, pentru că încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:5-7). ■

Aurel Neațu, președinte Uniunea Română

RAPORTUL SECRETARULUI

*Ci să vă temeți de Domnul, care v-a scos din țara Egiptului cu o mare putere
și cu brațul întins; înaintea Lui să vă închinați și Lui să-I aduceți jertfe.*
(2 Împărați 17:36)

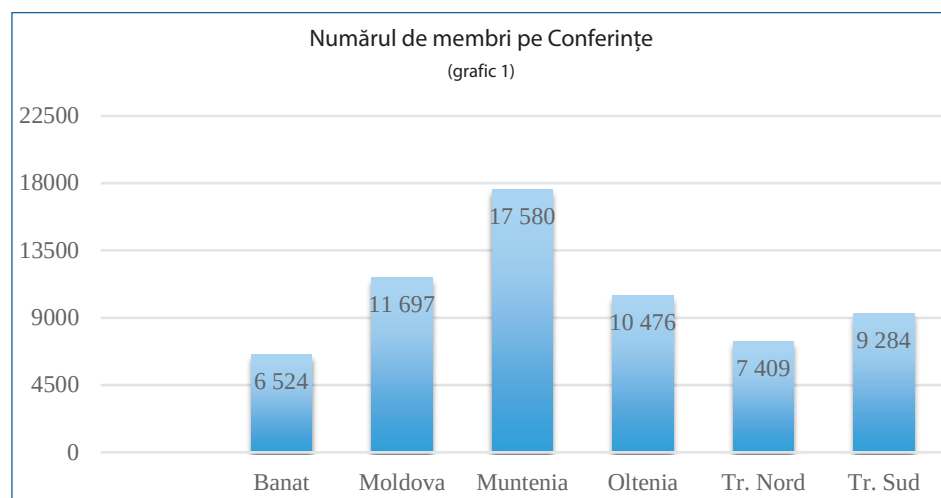
Mesajul acesta, adresat poporului lui Dumnezeu din vechime, este actual și astăzi. După cum a scos din Egipt un popor de sclavi, dându-i libertatea și o altă perspectivă, la fel i-a scos din Egiptul modern pe toți cei care compun astăzi poporul Lui din Biserica Adventistă din România.

Fiecare persoană din biserică are propria experiență a ieșirii din Egipt. Biserica are astăzi 62 934 de experiențe de acest fel, pentru că fiecare persoană are o istorie unică. În vechime, 2 000 000 de oameni au avut aceeași experiență. Astăzi, 62 934 de oameni au 62 934 de experiențe. Iar ceea ce este impresionant este faptul că în toate acestea Dumnezeu a fost implicat „cu putere și cu braț întins”. Biserica Adventistă din România are astăzi peste 60 000 de minuni la fel de mari ca aceea din vechime.

Din acest motiv, poporul lui Dumnezeu din Uniunea Română este chemat să se teamă, să se închine și să aducă jertfe Celui care merită toate acestea.

Date statistice

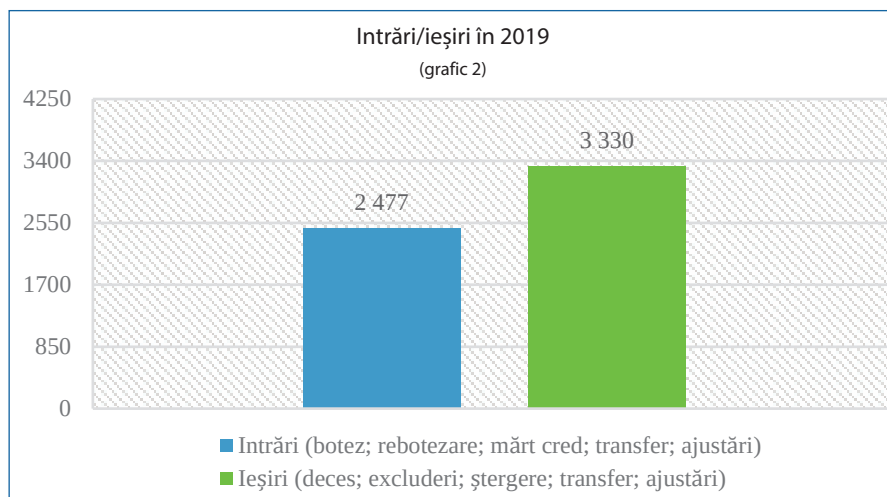
La 31 decembrie 2019, Uniunea Română număra 62 934 de membri, împărțiți în cele șase Conferințe, conform graficului 1.

La începutul anului, biserica număra 63 787 de membri, iar la finele lui 2019 număra 62 934 de membri. Rezultă un minus de 853 de membri. Această diferență este dată de numărul de intrări și de ieșiri. Au intrat în biserică 2 477 de persoane și au ieșit 3 330, după cum se poate vedea în graficul 2.

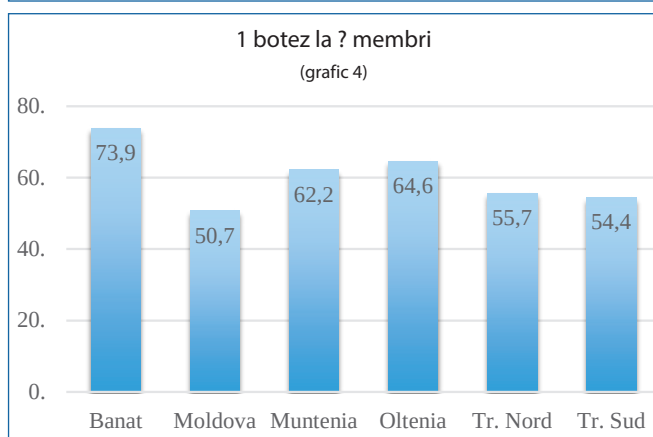
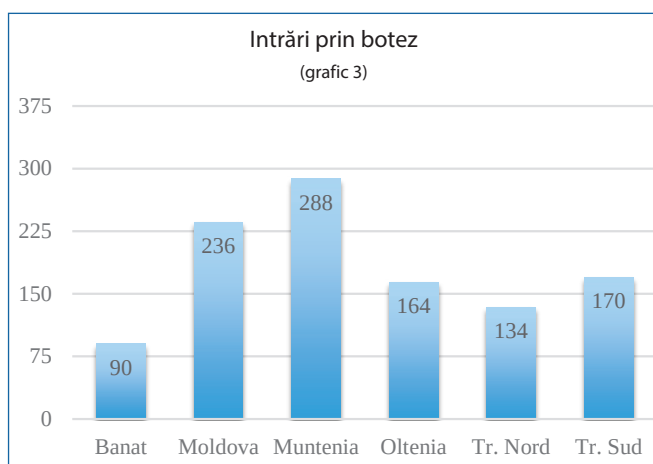
Intrări prin botez

Tabloul general arată că în Conferința Muntenia am avut cel mai mare număr de botezuri.

Însă, când analizăm numărul de botezuri în funcție de numărul de membri, situația se schimbă. În graficul 4, nu mai este Conferința Muntenia pe primul loc, ci Conferința Moldova. În acest fel putem vedea la câți membri există un botez, fapt care ar putea spune ceva despre gradul și eficiența implicării, sau despre răspunsul zonei la Evanghelie.

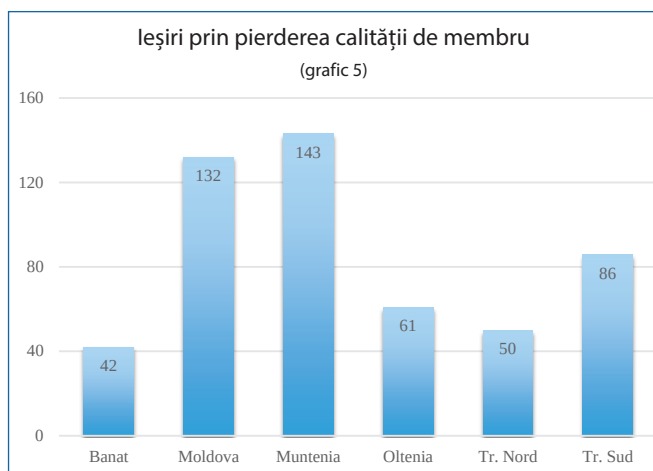
Media la nivelul țării este un membru nou botezat la 58 de membri.

Îeșiri prin pierderea calității de membru

Cele mai multe pierderi ale calității de membru le-am avut în Conferința Muntenia. Când ne raportăm la numărul de membri, observăm că situația se schimbă și aici. Se observă că cea mai mare pierdere am avut-o în Conferința Moldova, iar cea mai mică pierdere, în Conferința Oltenia.

La nivelul țării, media este un membru pierdut la 124 de membri.

Îeșiri prin deces

Imaginea la nivelul țării este așa cum se vede în graficul 7. Se observă cum se schimbă situația dacă ne raportăm la numărul de membri. Cele mai mici pierderi le-am avut în Conferințele Moldova și Muntenia, iar cele mai mari, în Conferința Transilvania de Sud. Media la nivelul țării este un decedat la 46 de membri.

Concluzii

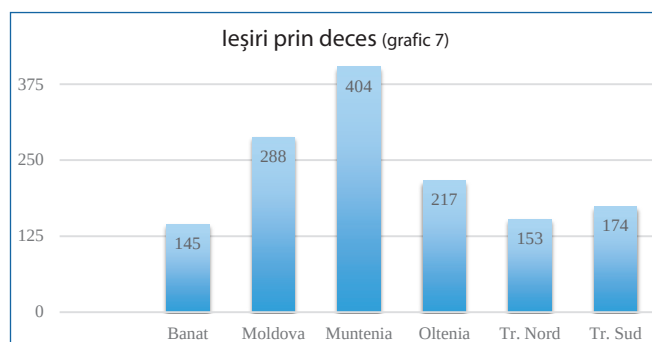
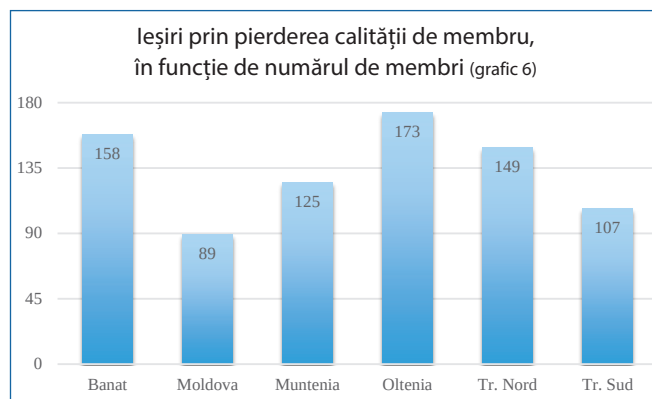
Concluziile pe care le putem trage în legătură cu anul 2019 sunt următoarele:

1. Au ieșit din biserică mai multe persoane decât au intrat (grafic 2).
2. Pentru a câștiga o persoană din afară, muncesc între 50 și 73 de persoane din biserică, media pe Uniune fiind un nou botezat la 58 de membri (grafic 4).
3. La nivelul țării, părăsesc biserica, prin „pierderea calității de membru”, un membru la 124 de membri (grafic 6).
4. La nivel național pierdem prin deces, în medie, un membru la 46 de membri (grafic 8).

Biserica din România are nevoie de brațul întins și de puterea lui Dumnezeu pentru ca minunile părăsirii Egiptului modern să se înmulțească. În același timp, are nevoie și de jertfele noastre.

Ne rugăm lui Dumnezeu ca această criză prin care trece omenirea să contribuie semnificativ la minuni ale părăsirii Egiptului. ■

Georgel Pîrlitu, secretar Uniunea Română

RAPORTUL TREZORIERULUI

Din punct de vedere tehnic, bilanțul reprezintă un document contabil de sinteză în care sunt prezentate elemente de activ, datorii și capital propriu, ultimele două elemente fiind denumite și pasive bilanțiere. Acesta, fiind un raport static, este asemănat adeseori cu o fotografie făcută la un moment dat.

Din punct de vedere teologic, bilanțul poate fi sintetizat conform unei cântări a lui David, Psalmul 65, din care am reținut: „Încununezi anul cu bunătațile Tale și pașii Tăi varsă belșugul” (Psalmii 65:11).

Să parcurgem, în primul rând, principalele capitole de venituri și cheltuieli ale bilanțului, comparând ultimii doi ani ai exercițiului financiar.

VENITURI

În tabelul următor este prezentată situația intrărilor zecimilor colectate în anul 2019 la nivel de Uniune în comparație cu anul 2018.

		curs 2019*		curs 2018*		rata inflației*		
		4,7452		4,6535		3,80		
	2019				2018		2019 / 2018	
CONFERINȚA	ZECIME		medie/membru		ZECIME		CREȘTERE	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% actualizată
BANAT	9 401 127	1 981 187	1 441	304	8 705 420	1 870 725	107,99%	103,89%
MOLDOVA	17 208 661	3 626 541	1 471	310	16 697 198	3 588 095	103,06%	99,15%
MUNTENIA	27 309 688	5 755 224	1 553	327	25 060 445	5 385 290	108,98%	104,83%
OLTENIA	13 582 900	2 862 450	1 297	273	12 409 765	2 666 759	109,45%	105,29%
TRANS. NORD	9 589 906	2 020 970	1 294	273	9 752 905	2 095 821	98,33%	94,59%
TRANS. SUD	15 480 297	3 262 307	1 674	353	13 867 071	2 979,923	111,63%	107,39%
TOTAL	92 572 579	19 508 679	1 471	310	86 492 804	18 586 613	107,03%	102,96%

* date preluate de pe www.bnr.ro și www.insse.ro

Creșterea absolută a zecimilor în anul 2019 față de anul 2018, pe total Conferințe, este de 6 079 775 lei, iar în procente este de 7,03%. Ținând cont de procentul mediu al inflației, care a fost de 3,80% (în anul 2018, inflația a fost de 1,30%), zecimea medie actualizată a crescut cu 2,96% în anul 2019 față de 2018.

Zecimea medie pe membru în Uniunea de Conferințe a crescut și a fost de 1 471 lei/an sau 123 lei/lună, și reflectă credințioșia membrilor față de Dumnezeu.

La intrările de zecime raportate în euro, se observă o creștere de 922 066 euro în anul 2019 față de anul 2018, cu o fluctuație a cursului valutar de la 4,6535 lei (*curs mediu leu/euro în anul 2018) la 4,7452 lei (*curs mediu leu/euro în anul 2019).

În tabelul următor este prezentată situația intrărilor darurilor colectate în anul 2019 la nivel de Uniune:

Darul pentru Misiunea Globală are ca destinație lucrarea mondială și este trimis către Conferința Generală (creștere, în 2019 de 17% față de 2018).

Darul pentru Radio Mondial are ca destinație lucrarea postului de Radio Vocea Speranței.

Darul Misiune pentru tineret este transferat către Diviziune, având ca destinație lucrarea pentru tineret.

Darul pentru Libertate religioasă revine Departamentului Libertate Religioasă, din cadrul Uniunii Române, având ca destinație proiectele desfășurate de acesta.

Misiunea Globală: 169 439	Educație: Conferințe
Radio Mondial: 194 361	Centrul Media Adventist: 427 049
Misiune pentru tineret: 148 988	Săptămâna de Rugăciune: 474 740
Libertate religioasă: 161 734	Școala de Sabat: 3 944 464
ADRA: 560 491	Sabatul al 13-lea: 373 294
Misiunea Mondială: 189 070	Dar de Mulțumire: 1 355 118
Ridică-te și umblă: 225 872	

Darul ADRA este destinat ajutorării semenilor prin proiectele desfășurate de ADRA România.

Darul pentru Misiune Mondială are ca destinație lucrarea mondială și este trimis către Conferința Generală.

Darul Ridică-te și umblă are ca destinație proiectele desfășurate de asociația cu același nume, pentru sprijinirea persoanelor cu dizabilități.

Darul pentru Educație rămâne la nivelul Conferințelor, pentru susținerea sistemului educațional, împreună cu procentul de 1% din zecime.

Darul pentru Centrul Media Adventist susține lucrarea prin Radio și TV din România.

Darul pentru Săptămâna de Rugăciune aparține lucrării misionare mondiale și este repartizat conform următoarei formule de calcul: 10% rămâne la dispoziția Uniunii Române, iar 90% revine lucrării mondiale.

Darul Școlii de Sabat, aparține lucrării misionare mondiale și este repartizat conform următoarei formule de calcul: 10% rămâne la dispoziția Conferințelor, iar 90% revine lucrării mondiale.

Darul Sabatului al treisprezecelea aparține lucrării misionare mondiale și este repartizat conform următoarei formule de calcul: 10% rămâne la dispoziția Uniunii Române, iar 90% revine lucrării mondiale.

ne, iar 90% revine lucrării mondiale. Darul de Mulțumire aparține lucrării misionare mondiale și este repartizat conform următoarei formule de calcul: 10% rămâne la dispoziția Conferințelor, iar 90% revine lucrării mondiale.

După cum se poate remarca, în prezent, 90% din fondurile Darul Săptămânii de Rugăciune, Darul Școlii de Sabat, Darul Sabatului al treisprezecelea și Darul de Mulțumire susțin lucrarea misionară mondială, iar 10% din aceste fonduri rămân la dispoziția Uniunii Române, respectiv a Conferințelor. În înțelegere cu Diviziunea și Conferința Generală, agenda acestei formule de calcul va fi următoarea: pentru anul 2020, procentul va rămâne la 90%, pentru anul 2021 va fi de 95%, iar pentru anul 2022 va ajunge la 100%. În acest mod, în anul 2022, ne vom integra complet în sistemul financiar al bisericii mondiale.

Comparând nivelul de dăruire al anului 2019 cu cel al anului 2018, remarcăm, per total, o creștere de 12,5% (total daruri 2019: 7 998 748, total daruri 2018: 7 108 331).

Susținere financiară a Diviziunii pentru proiectele din România

În anul 2019 am primit de la Diviziune pentru susținerea lucrării misionare din România următoarele sume:

Proiecte speciale: 510 000 euro

Denumirea proiectului	Beneficiar	Suma
Grădiniță, școală, liceu	Conferința Banat	215 000 €
Liceu	Conferința Moldova	200 000 €
Centrul de Sănătate Codlea	Conferința Transilvania de Sud	50 000 €
Semnele Timpului	Uniunea de Conferințe	45 000 €
TOTAL		510 000 €

Proiecte evanghelizare și Internship: 410 000 euro

Denumirea proiectului	Beneficiar	Suma
Evanghelizare	CMA	300 000 €
Evanghelizare Tineret	CMA	10 000 €
Program pentru stagiatură pastorală	Conferințele	100 000 €
TOTAL		410 000 €

Proiecte de educație: 77 884 euro

Denumirea proiectului	Beneficiar	Suma
Cheltuieli de operare	Șc. „Dr. Luca” Brăila - Muntenia	6 735 €
Cheltuieli de operare	Șc. „Excelsis” Ploiești - Muntenia	29 824 €
Cheltuieli de operare	Șc. „M. Ionescu” București - Muntenia	6 225 €
Cheltuieli de operare	Șc. Adventistă Matca - Moldova	3 653 €
Cheltuieli de operare	Șc. „Soli Deo Gloria” Vaideiu – Tr. Sud	10 224 €
Cheltuieli de operare	Șc. Speranța Macea - Banat	7 662 €
Cheltuieli de operare	Șc. „Wilhelm Moldovan” Constanța - Muntenia	9 866 €
Cheltuieli de operare	Șc. Faith Learning Center-ICAB - Muntenia	3 695 €
TOTAL		77 884 €

Astfel, totalul sumelor primite din partea Diviziunii în anul 2019 a fost de 1 487 136 euro.

Darurile pentru bugetul bisericilor locale

Darul pentru bugetul bisericilor locale cuprind sumele oferite pentru construcția caselor de rugăciune, întreținerea acestora, proiectele de evanghelizare locală, ajutorarea celor săraci și diverse alte proiecte desfășurate la nivel local.

Situația construcțiilor caselor de rugăciune la nivelul întregii țări este prezentată în ultimul tabel de pe pagina 9.

La sfârșitul anului 2019, aveam inaugurate 8 case de rugăciune și 51 în construcție. Pentru anul 2020 se preconizează demararea a 15 proiecte noi de construcție și finalizarea a 13 din cele începute anterior.

Proiecte la nivelul Conferințelor: 262 943 euro

Denumirea proiectului	Beneficiar	Suma
Opinia Production House of Video Production for Web	Conferința Muntenia	18 100 €
Respiro Lounge and Caravan	Conferința Muntenia	20 790 €
UCI - Improving Public Health	Conferința Muntenia	70 346 €
UCI - Development Centre of the Roma Community	Conferința Muntenia	70 361 €
Special Comprehensive Health Ministry	Conferința Oltenia	6 000 €
Special Activity to train people for mission	Conferința Oltenia	5 500 €
Mission through music	Conferința Oltenia	1 000 €
Increase Believers Number	Conferința Oltenia	23 000 €
Global Mission Bacău	Conferința Moldova	4 300 €
Children Evangelism through Vacation Bible School	Conferința Moldova	15 246 €
A missionary in the Memory of Martyr Pastor Gh. Oresciuc (Vicov)	Conferința Moldova	14 300 €
Projects for untouched areas in Baia Mare (Hungarian Ethnic)	Conferința Transilvania de Nord	7 000 €
Hope for Calata - Literature distribution and personal ministry among Hungarian Ethnic	Conferința Transilvania de Nord	7 000 €
TOTAL		262 943 €

Proiecte la nivelul instituțiilor și Uniunii: 226 309 euro

Denumirea proiectului	Beneficiar	Suma
Hope discovery (Hope online)	CMA	126 540 €
Evangelists of the "Rise & Walk" Association	UR – „Ridică-te și umblă”	47 000 €
AMICUS PCM Mission Projects	UR - Tineret	10 951 €
Romanian Publishing Missionary Project	UR - Publicații	10 000 €
Youth one year in Mission	UR - Tineret	31 818 €
TOTAL		226 309 €

Situația construcțiilor caselor de rugăciune

CONFERINȚE	Inaugurate în 2019	În construcție la sfârșitul anului 2019	Programate pentru a începe construcția în 2020	Programate pentru a fi finalizate în 2020
BANAT	2	5	5	2
MOLDOVA	1	9	2	2
MUNTENIA	2	6	2	2
OLTENIA	1	2	4	2
TRANS. NORD	0	14	0	0
TRANS. SUD	2	15	2	5
TOTAL	8	51	15	13

CHELTUIELI

În prezent, fiecare Conferință transferă 10% din zecime la Uniune și 10% la Diviziune. Uniunea, la rândul ei, transferă la Diviziune 10% și 1% la Conferința Generală. În total, Uniunea de Conferințe a transferat 9 333 909 lei la Diviziune și 933 391 lei la Conferința Generală.

Pe lângă acest procent, în anul 2019, Uniunea de Conferințe a alocat Centrului Media Adventist un procent de 15% din zecimea primită (1 388 588 lei). Această hotărâre a fost luată pentru o perioadă de 5 ani, începând cu anul 2017.

Din fondurile rămase, pe parcursul anului 2019, s-au efectuat următoarele cheltuieli:

- cheltuieli de personal:
– 3 361 985 lei;
- cheltuieli administrative și generale: 721 873 lei;
- cheltuieli departamentale:
1 355 734 lei;
- alte cheltuieli departamentale:
2 248 140 lei.

În anul 2019, cheltuielile cu salariile au fost de 33,54%, sub procentul recomandat.

Pentru instituțiile bisericii au fost transferate următoarele sume:

- ADRA România: 560 491 lei;
- colportaj: 462 864 lei;
- subvenție Asociația Exploratorilor, Sola Scriptura, ASEE, ACL, ASE și SUP: 393 732 lei.

INVESTIȚII ȘI PROIECTE

*Centrul Misionar Stupini. A fost preluată întreaga documentație, inclusiv autorizația de construcție privind executarea lucrărilor de construire pentru reconfigurare, consolidare, extindere și supraetajare imobil, biserică și anexe administrative a obiectivului Centrul Misionar Stupini.

*Investiții la nivelul Conferințelor.

Denumirea proiectului	Conferința	Suma
Grădiniță, școală, liceu	Banat	300 000 €
Liceu	Moldova	250 000 €
Centrul de Sănătate Codlea	Transilvania de Sud	50 000 €
Grădiniță, școală, Târgoviște	Muntenia	135 000 €
Microbus, Liceul Internațional Integritas	Transilvania de Sud	15 000 €
Semnele Timpului	Uniunea de Conferințe	45 000 €
Școala Elisei, Piatra Neamț	Moldova	10 000 €
Total		805 000 €

De remarcat, faptul că diferența dintre suma pentru proiecte speciale primită de la EUD (510 000 €) și suma alocată de Uniunea Română (805 000 €) a fost suportată din bugetul acesteia (295 000 €).

SISTEME DE LUCRU

***Legea 82/2001, privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România.** A fost elaborat un dosar și pus la dispoziția trezorerierilor privind toate măsurile necesare referitor la depunerea dosarelor de finanțare de către pastorii bisericilor Conferințelor, în vederea alocării unor forme de sprijin financiar din bugetele Consiliilor locale, județene, respectiv Secretariatului de Stat pentru Culte.

Dosarul va trebui actualizat, având în vedere dinamica legislativă privind noile cerințe ale legii (norme metodologice, ordine ale secretarului de stat pentru culte, hotărâri ale consiliilor județene, primăriilor, note ale primarilor).

***Tabelul general de înregistrare a proiectelor.** Necesitatea de a îmbunătăți modul de lucru în ce privește aplicările, finanțările, implementările și rapoartele de justificare în relație cu EUD și toți ceilalți factori implicați (EUD, UR, Conferințe, orice aplicant).

Iată de ce este necesar (expunere de motive):

- o mai bună cunoaștere a oportunităților de finanțare;

- o mai bună cunoaștere a criteriilor de eligibilitate în vederea aplicării;
- o abordare integrată în procesul de aplicare – implicarea tuturor factorilor cheie (aplicant, Departamentul Trezorerie de la toate nivelurile bisericii – Conferință, Uniune, Diviziune);
- stabilirea și asumarea de la început a condițiilor de cofinanțare pentru fiecare partener din proiect (asumarea se va face prin proces-verbal).

Iată cum (pașii finanțării):

a. Lansarea propunerii de finanțare în anul de concepere a bugetelor, astfel încât fiecare partener va prinde în buget sumele ce îi revin în cofinanțare. Lansarea poate fi făcută fie de către EUD ca finanțator, fie prin solicitarea unui aplicant de pe teritoriul Uniunii Române. Lansarea propunerii de finanțare ar trebui să fie însoțită de ghidul solicitantului și formularul unic de aplicare. Dacă nu, măcar să cuprindă un minimum de informații legate de condițiile finanțării.

b. Înregistrarea propunerii de finanțare. Propunerea de proiect va primi un număr de înregistrare și va fi trecut în Tabelul de Înregistrare a Proiectelor. Înregistrarea se va face de către Departamentul Trezorerie al Uniunii Române.

c. Evaluarea propunerii de finanțare și comunicarea de către finanțator aplicantului, dacă propunerea a fost sau nu aprobată, cuprinzând eventualele condiții finale cerute.

d. Implementarea proiectului în condițiile stabilite de comun acord atât de către finanțator, cât și de aplicant.

Anexat prezentăm Tabelul de Înregistrare a Proiectelor (PRT) actualizat.

e. Prezentarea raportului de justificare.

***Regulament financiar EUD, ediția 2015.** A fost tradus în limba română și, în măsura în care vom primi ediția la zi (încă nu a fost votată forma finală), vom adăuga modificările și completările, urmând să trimitem trezorerierilor documentul revizuit.

***Traducere în limba română a Working Policy.** S-a finalizat și a fost trimisă celor avizați traducerea în limba română a *Working Policy*, ediția 2017, cu modificările și completările la această dată, urmând ca toate modificările și completările ulterioare anului 2017 să fie înglobate în volumele de bază.

***Actualizarea politicilor financiare.** S-a actualizat capitolul I. Imobilizări din Regulamentul

financiar contabil sau politici și metode contabile referitoare la imobilizările corporale și necorporale, după cum urmează:

- S-au actualizat politicile de clasificare a unei imobilizări;
- S-au actualizat politicile financiare a duratelor de amortizare.

Se va aplica în mod unitar de către toate Instituțiile și Conferințele Uniunii Române. În perioada următoare se lucrează la actualizarea capitolului II din același document.

***Program auto.** A fost conceput un nou program auto, în virtutea căruia Uniunea Română va implementa programul auto și în baza căruia Uniunea Română va opera în relația cu Conferințele în cazul în care vom avea transferuri auto între Uniune și Conferințe (Programul cuprinde: Hotărârea comitetului local, actualizată pentru anul 2020 și procesul-verbal de predare-primire).

REVIZIA

În fiecare an, comunitățile, instituțiile și organizațiile bisericii sunt supuse procesului de verificare, pentru a se asigura corectitudinea și transparența înregistrării fondurilor. În anul 2019 s-a remarcat faptul că regulamentul financiar este aplicat corect, iar situațiile în care s-au constatat abateri au fost reduse.

CONCLUZII

1. Dăruirea în anul 2019 a fost semnificativă, reflectându-se atât în creșterea zecimilor, cât și în creșterea principalelor daruri.

2. Stabilitatea financiară a țării a influențat favorabil și biserica.

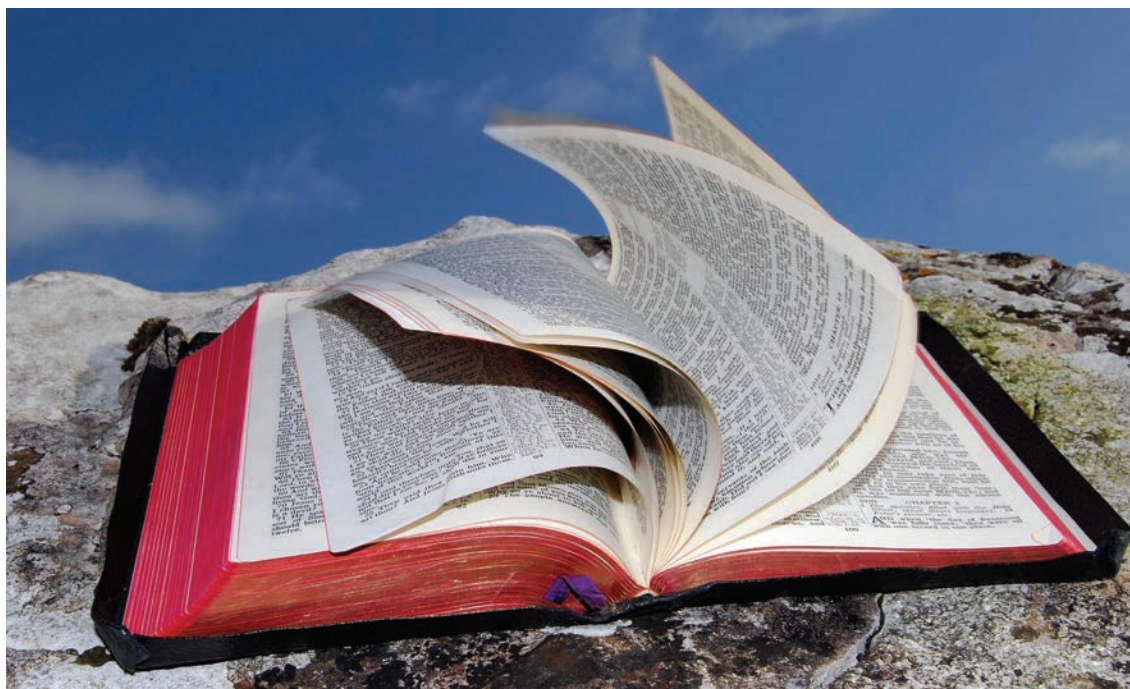
3. Susținerea proiectelor de misiune, subvențiile, cât și investițiile făcute de Uniune la nivelul departamentelor, instituțiilor și Conferințelor a fost în creștere, atât datorită creșterii intrărilor, cât și a resurselor pe care Uniunea le-a avut la dispoziție.

4. O importanță strategică pentru Uniunea Română o are Centrul Misionar de la Stupini. În acest an ne-am dori demararea lucrărilor de construire pentru reconfigurare, consolidare, extindere și supraetajare imobil, biserică și anexe administrative ale acestui obiectiv.

5. Politica de personal este influențată de venituri și de scăderea numărului de membri, ceea ce presupune o atenție sporită pe viitor.

Suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru creșterea înregistrată pe plan financiar până în prezent, pentru spiritul de sacrificiu al membrilor bisericii și avem convingerea că El ne va purta de grijă și în continuare, iar provocările anului 2020 vor deveni dovezi ale providenței și călăuzirii Sale divine. ■

Emil Jigău, trezorier Uniunea Română

MESAJ CĂTRE CONFERINȚELE UNIUNII DIN BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA LA ÎNCETAREA STĂRII DE URGENȚĂ ȘI ÎNCEPUTUL STĂRII DE ALERTĂ PRIVIND PANDEMIA COVID-19, 15 MAI 2020

Măine, 16 mai 2020, vor fi trecut zece Sabate în care bisericile noastre au fost închise din cauza stării de urgență. Astăzi, în ziua pregătirii, odată cu intrarea în starea de alertă, înțelegem dintr-o perspectivă diferită sensul poeziei biblice: „Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului.”

Legislația momentului permite întrunirile publice cu caracter religios doar în aer liber, în curțile lăcașelor de cult, cu respectarea unor măsuri stricte de protecție pentru prevenirea îmbolnăvirilor și a răspândirii virusului COVID-19.

Mulți dintre credincioșii noștri se regăsesc în trăirea psalmistului: „Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; când mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?” (Psalmii 42:2).

Având în minte dorința inimii care strigă după Dumnezeu și se gândește la altarele Lui (Psalmii 84:2,3), precum și specificul liturgic al închinării noastre din Sabat, ancorat în realitatea că multe comunități nu au curți corespunzătoare întrunirilor în aer liber, vă recomandăm să fie ținute servicii divine publice doar în cazurile în care acest lucru este posibil și dacă există o hotărâre asumată la nivel local de către pastor și comitet pentru reluarea serviciilor religioase în aer liber, cu respectarea tuturor măsurilor de igienă și protecție stabilite de autorități.

Pentru aceasta, rugăm pastorii și credincioșii bisericii să ia în considerare cel puțin următoarele aspecte:

ORGANIZARE

1. pastorul, împreună cu membrii comitetelor din biserici vor trebui să facă o evaluare a spațiilor pentru a stabili și anunța nominal persoanele care vor participa la închinare;
2. amplasarea scaunelor și poziționarea persoanelor în cadrul fiecărei activități va respecta cu strictețe distanța de 1,5–2 metri în orice direcție între participanți;
3. serviciile de închinare să fie alcătuite din module scurte (de exemplu, 20 de minute pentru dezbaterile ideilor principale din studiul Școlii de Sabat, un mesaj spiritual de 20 de minute, cântări, rugăciuni);

4. serviciile de închinare să nu depășească o oră și jumătate în Sabat dimineață și să se încadreze sub o oră în cazul serviciilor divine de vineri seara, sâmbătă după-amiază și în timpul săptămânii;
5. serviciul de diaconie și organizare să asigure respectarea căilor de acces și a reglementărilor în vigoare pentru amenajarea spațiului și a locurilor;
6. să se evite aglomerația, iar părăsirea spațiului de închinare să se facă în ordine și cu răbdare;
7. rugăm să fie respectate anunțurile făcute în scris sau verbal, precum și recomandările oamenilor desemnați să comunice din partea organizatorilor;
8. organizatorii să fie pregătiți să ofere măști în cazul în care participanții nu au mască la sosire;
9. în funcție de interesul participanților și de programul pastorului, analizați organizarea unor serii succesive de întruniri, cu respectarea unui interval pentru dezinfectare, pentru a oferi posibilitatea cât mai multor persoane să participe la închinare într-un mediu sigur;
10. sfătuim bisericile mari, care se găsesc în zone cu un număr mare de îmbolnăviri, să analizeze cu mare responsabilitate oportunitatea de a organiza servicii divine în curtea bisericii;
11. dacă unele comunități aleg să nu organizeze întruniri religioase în timpul stării de alertă, îi rugăm pe credincioșii acestor biserici să nu frecventeze serviciile divine organizate în celelalte biserici.

PROTECȚIE

12. toți participanții vor purta măști de protecție, cu excepția celui care ia cuvântul în fața comunității;
13. în timpul dăruirii, să se respecte normele de igienă și dezinfectare;
14. soluțiile dezinfectante pentru igienizare vor fi în curte (geluri speciale, alcool medicinal sub formă de spray sau sticle cu dozator);
15. la toalete, să fie menținute în permanență igiena, apa curentă sau rezervoare pline, săpun lichid (nu solid), prosoape de hârtie și să fie evitată folosirea uscătoarelor electrice (sunt cele mai infestate obiecte în toaletele publice);

16. evitarea contactului fizic (salut prin strângerea mâinilor, îmbrățișare sau chiar atingerea cotului în care probabil s-a strănutat) pe toată durata închinării, atât la sosire, cât și la plecare;
17. cadrele medicale din biserică sunt de ajutor prin sugestiile pe care le fac în această perioadă;
18. bisericile care au curți spațioase, dar care, din lipsă de timp, nu se pot pregăti din punct de vedere sanitar sau logistic pentru a începe mâine, 16 mai 2020, servicii divine în aer liber sunt rugate să îndeplinească în cursul săptămânii viitoare toate cerințele necesare întrunirii.

RESTRICȚII

- se recomandă ca persoanele vulnerabile aflate în diferite categorii de risc (cum ar fi vârstnicii, copiii de vârste foarte mici, cu sistem imunitar scăzut sau persoanele diagnosticate cu boli cronice) să nu participe la întrunirile religioase în aer liber în perioada următoare, din motive de precauție și protecție, până se va putea analiza impactul măsurilor stabilite de guvern;
- pentru protecția celor dragi, persoanele care locuiesc în aceeași locuință cu persoanele vulnerabile specificate în articolul anterior sunt rugate să evalueze posibilitatea de a rămâne acasă;
- se recomandă ca persoanele care prezintă simptome de îmbolnăvire, cum ar fi febră, tuse, lipsa mirosului, a gustului, care manifestă dificultăți de respirație, frisoane, dureri musculare, dureri de gât, cap, precum și persoanele care au intrat în contact recent cu persoanele infectate să rămână acasă;
- persoanele care au fost în proximitatea unei persoane suspecte de COVID-19, în carantină sau izolare, nu vor participa la serviciile divine din biserică în Sabatele următoare;
- conform legislației în vigoare, întâlnirile religioase sunt permise doar în spațiul din exteriorul clădirilor bisericii, și nu în alte spații (proprietăți personale, natură etc.);
- deplasarea în afara localității pentru persoanele în localitatea cărora nu există biserică adventistă se va face în baza Declarației pe proprie răspundere;
- recomandăm ca participarea la slujbele religioase în aer liber să fie doar pe raza localității de domiciliu. În caz contrar, deplasarea în afara localității se face pe propria răspundere.

Pastorii bisericilor care transmit live vineri seara și sâmbătă după-amiaza pot continua acest program în interiorul clădirilor bisericii, cu respectarea normelor în vigoare.

Reamintim faptul că frații și surorile care nu vor putea participa la închinarea publică în curtea biseri-

cii au posibilitatea să urmărească programe de calitate transmise la Speranța TV, Radio Vocea Speranței și pe platformele de socializare.

Pentru buna organizare a întâlnirilor care vor fi desfășurate în urma hotărârii comitetelor bisericilor, facem apel la responsabilitate, în așa fel încât sănătatea celor prezenți să nu fie nicio clipă în pericol. Începutul relaxării este un test de responsabilitate pentru toți cei implicați. Să nu uităm că viața și sănătatea sunt darurile lui Dumnezeu și trebuie să manifestăm răbdare plină de înțelegere pentru această perioadă de tranziție.

Dacă vom fi responsabili și ordonați și dacă vom respecta toate măsurile, acționând rațional, și nu din impuls, cu trecerea timpului, libertatea va fi restabilită și ne vom bucura nestânjeniți de vreo îngrădire. Cu speranța că, în a doua etapă a stării de alertă, vom putea să ne închinăm în biserici, chiar cu un număr limitat de participanți, ne rugăm ca Domnul să Se îndure și să ne păstreze sub ocrotirea Sa. Continuăm să ne rugăm pentru țara noastră și pentru cei responsabili în gestionarea stării de alertă.

„Mă bucur când mi se zice: «Haidem la Casa Domnului!» Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime! Acolo se suie semințele, semințele Domnului, după legea lui Israel, ca să laude Numele Domnului” (Psalmii 122:1,2,4).

București, 15 mai 2020

Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

Anexă – articole din Legea stării de alertă, emisă de Parlamentul României

(1) Pentru prevenirea răspândirii infecțiilor cu SARS-CoV-2, sunt interzise organizarea și desfășurarea de mitinguri, demonstrații, concerte sau orice alte întruniri în spații deschise, precum și de activități culturale, științifice, artistice, sportive, de divertisment, jocuri de noroc, activități de fitness, activități în piscine și de tratament balnear desfășurate în spații închise.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. 1 următoarele activități: 2 a) activitățile organizate de slujitorii cultelor religioase, cu participarea publicului, care se desfășoară doar în exteriorul lăcașurilor de cult, precum și practicile și ritualurile cu caracter privat în interiorul lăcașurilor de cult (cu participarea a maximum 16 persoane) se realizează cu respectarea măsurilor de prevenire și protecție stabilite. Slujbele religioase desfășurate în spații publice, în exteriorul lăcașurilor de cult, nu sunt considerate adunări publice. ■

INSPIRAȚIA ȘI BOLILE ZOONOTICE

„PUTERILE IN-
TELECTUALE,
MORALE ȘI FIZICE
SUNT DIMINUATE
PRIN FOLOSI-
REA OBIȘNUITĂ
A MÂNCĂRII CU
CARNE. ACEAS-
TA DERANJEAZĂ
ORGANISMUL,
ÎNTUNECA INTE-
LECTUL ȘI TOCEȘTE
SENSIBILITĂȚILE
MORALE. NOI VĂ
SPUNEM, IUBITE
FRATE ȘI SORĂ, CĂ
CEA MAI SIGURĂ
CALE ESTE SĂ
RENUNȚAȚI
LA CARNE.”

Epidemia care ne ține pe cei mai mulți dintre noi în case continuă să se extindă la nivel global. La data scrierii acestui articol, ultimul bilanț a ajuns la peste 2 milioane de cazuri și peste 165 000 de decese în aproape toate țările lumii. Aceasta este doar una din bolile grave transmise în ultimii 50 de ani de la animale la om, boli ce poartă denumirea de zoonoze. Oamenii de știință precum profesorul Tim Benton și membrii ai Chatham House avertizează că acest lucru se va întâmpla tot mai des, din cauză că oamenii au afectat ecosistemele planetei în timp ce virusologi cunoscuți declară că de mai mulți ani se așteptau la emergența unui nou virus.

Virusul HIV, care a declanșat la începutul anilor '80 pandemia SIDA, provine de la maimuțe. Pandemia de gripă aviară din anii 2004–2007 provine de la păsări, în vreme ce porcii s-au aflat la originea gripei porcine, pandemie izbucnită în 2009. Sindromul acut respirator (SARS) provine de la lilieci, aceeași origine având și bolile Ebola, Zika, West Nile... Enumerările pot continua, însă trebuie să înțelegem că animalele sunt purtătoarele unei game extrem de variate de agenți patogeni, bacterii sau virusuri care pot provoca tot felul de boli.

Se pare că aproximativ 55% din populația planetei locuiește în marile așezări urbane (orașe și zone limitrofe), unde există o mare varietate de vietăți: șobolani, păsări, neverițe, câini, pisici etc. În plus, în unele culturi, oamenii mănâncă o parte din aceste animale „urbanizate”. Semnalul este foarte clar: trebuie să ne așteptăm la noi virusuri în anii care vor veni!

Profesor doctor Adrian Streinu-Cercel, managerul Institutului de Boli Infecțioase „Matei Balș” din capitală, declara (la data scrierii articolului) că „ce vedem noi astăzi este rezultatul unui malpraxis cu natura. Ni s-a spus: mănânci carne de porc, mănânci carne de vacă, mănânci curcan și ce-om mai mânca. În momentul în care accesăm alte specii, care au un alt pattern din punct de vedere al structurii, se realizează ceea ce se cheamă facilitarea saltului între specii. Aceste coronavirusuri nu sunt specifice omului, ele sunt specifice

animalelor, celelalte categorii de vietăți de pe Terra” (Interviu din 26 ianuarie 2020, acordat pentru Digi24*).

Aceste afirmații mă trimit cu gândul la scrierile Spiritului Profetic, unde citim: „Poporul lui Dumnezeu, care se pregătește să devină sfânt, curat și desăvârșit, pentru a putea face cunoștință cu societatea îngerilor cerești, va continua, oare, să ia viața creaturilor lui Dumnezeu spre a se hrăni cu carnea lor, ca fiind un deliciu? Din cele ce mi-a arătat Domnul, această stare de lucruri se va schimba și poporul ales al lui Dumnezeu va practica cumpătarea în toate lucrurile. Aceia care se hrănesc în mare măsură cu carne nu pot să evite consumul cărnii animalelor care sunt bolnave, în măsură mai mare sau mai mică. Procesul de aprovizionare a pieței cu animale le cauzează boala și, oricât de corespunzător ar fi felul sănătos de transport, ele devin înfierbântate și bolnave înainte de a ajunge pe piață. Secrețiile și carnea acestor animale bolnave sunt primite direct în sânge și trec în circulația corpului omenesc, devenind secreții și carne ale acestuia. În felul acesta, sunt introduse tumorile în organism. Și dacă persoana are deja sânge impur, starea se agravează în mare măsură prin folosirea cărnii acestor animale. Predispoziția de a lua boala este de zece ori mărită prin mănecarea de carne. Puterile intelectuale, morale și fizice sunt diminuate prin folosirea obișnuită a mănecării cu carne. Aceasta deranjează organismul, întuneacă intelectul și tocește sensibilitățile morale. Noi vă spunem, iubite frate și soră, că cea mai sigură cale este să renunțați la carne.” (Mărturii, vol. 2, p. 63)

Deși există și diferențe, observați vă rog asemănările între ce a declarat dr. Streinu-Cercel în urmă cu trei luni și ce scria Ellen White în anul 1869! Din acest citat, se pot extrage câteva idei:

1. Dumnezeu i-a arătat că poporul Său sfânt, curat și desăvârșit va înceta să se mai hrănească cu carnea creaturilor lui Dumnezeu;
2. Cei care consumă carne, într-o măsură mai mică sau mai mare, nu pot evita contactul cu boala animalelor;

* <https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/sanatate/adrian-streinu-cercel-ce-vedem-noi-astazi-este-rezultatul-unui-malpraxis-cu-natura-carantina-ineficienta-la-11-milioane-de-oameni-1249887>

3. Procesul de aprovizionare a pieței cu animale cauzează boală (atât în cazul animalelor, cât și al omului – vezi cazul coronavirusului și a pieții Wuhan, unde animalele stăteau unele peste altele în cuști, secrețiile și dejecțiile curgând până la cele de jos);
4. Persoanele care au „deja sânge impur” sunt predispuse la agravarea bolilor (așa cum se întâmplă acum în majoritatea cazurilor unde persoanele cu comorbidități: diabet, insuficiență respiratorie, astm etc. sunt mai predispuse la îmbolnăvire cu coronavirus decât ceilalți);
5. Atunci când consumăm mâncăruri de carne, puterile intelectuale, morale și fizice ne sunt diminuate, întunecând intelectul și tocind sensibilitățile morale.

Atât Ellen White, cât și dr. Streinu-Cercel nu se referă doar la carnea animalelor necurate (așa cum știm din Leviticul cap. 11), ci la carnea tuturor animalelor! Iar lucrul acesta ar trebui să ne dea de gândit.

Noi, oamenii, am fost creați de Dumnezeu cu o altfel de dietă, iar planul lui Dumnezeu pentru poporul Său credincios în aceste vremuri tulburi este să revenim la dieta edenică (Geneza 1:29 și Geneza 3:8), desigur, cu limitările și în contextul în care trăim. „Domnul intenționează ca poporul Său să ajungă să trăiască din nou cu fructe, legume și cereale simple.” (*Unpublished Testimonies in Regard to Flesh Foods*, p. 5, 1890)

Să nu uităm că trupul nostru este templul Duhului Sfânt (1 Corinteni 3:16-17), iar datoria noastră este de a ne menține trupul în cea mai perfectă stare de funcționare (1 Tesaloniceni 5:23), consumând alimentele care ne-au fost prescrise de Însuși Creatorul nostru.

De aceea, doresc să evidențiez punctul numărul 5: consumul mâncărilor de carne diminuează puterile intelectuale și morale, întunecând intelectul și tocind sensibilitățile morale. V-ați gândit vreodată la experiența lui Daniel și a prietenilor săi? Am auzit de multe ori idei de genul: „Doar nu salata l-a făcut înțelept pe Daniel?!” Un studiu atent al Cuvântului lui Dumnezeu ne dezvăluie că apetitul lăsat liber a fost întotdeauna o piatră de poticnire, răzvrătire sau chiar o problemă de viață și de moarte de-a lungul Sfințelor Scripturi: căderea în păcat a primilor oameni, pofta care îi stăpânea pe antediluvieni, necumpătarea după potop, experiența lui Esau, poporul evreu și oalele Egiptului, prepelețele, ispitirea Domnului Isus, sfaturile lui Pavel în legătură cu consumul cărnii etc.

„Povestea lui Daniel și a tovarășilor săi a fost reținută în paginile Cuvântului Inspirat pentru a da o mărturie nobilă în favoarea adevăratei cumpătări. Obiceiurile fizice corecte promovează superioritatea mentală. Puterea intelectuală, tăria fizică și longevitatea depind de legi imuabile. Nu există niciun fel de «așa a fost să fie», nici o întâmplare în legătură cu acest lucru. Dumnezeu naturii nu Se va amesteca pentru a-i păzi pe oameni de consecințele violării legilor naturii... Printre cei care mărturisesc astăzi că sunt creștini, mulți cred că Daniel a fost prea pretențios, prea îngust și bigot. Ei consideră că problema mâncării și băuturii nu are atâta importanță pentru a lua o atitudine atât de hotărâtă — o poziție care ar implica posibila sacrificare a oricărui avantaj pământesc. Dar cei ce gândesc astfel vor descoperi în ziua judecării că nu au respectat cerințele exprese ale lui Dumnezeu și și-au stabilit propria părere ca standard pentru bine și rău. Ei vor descoperi că ceea ce li se părea fără importanță nu era privit la fel de către Dumnezeu. Cerințele Sale ar trebui păzite cu sfințenie” (*Dietă și hrană*, p. 30).

Vă îndemn să vă reevaluați deciziile ce au la bază influența apetitului! Apostolul Petru a înțeles legătura dintre minte și trup și le-a adresat fraților său un avertisment: „Preaiubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul” (2 Petru 2:11). Se consideră că acest text vorbește doar împotriva moralității, însă semnificația lui este mult mai vastă. El interzice orice satisfacere dăunătoare a apetitului sau a pasiunii. Apetitul ne-a fost dat pentru un scop bun, și nu pentru a deveni o unealtă a morții prin pervertire.

„Cuvintele: «Voi nu sunteți ai voștri, căci ați fost cumpărați cu un preț» ar trebui să le avem întipărite viu în minte, pentru a putea recunoaște întotdeauna drepturile pe care le are Dumnezeu asupra talentelor, averii, influenței noastre, asupra propriilor noastre persoane. Trebuie să învățăm cum să tratăm acest dar al lui Dumnezeu în minte, în suflet, în trup, pentru a-I aduce, ca proprietate pe care a răscumpărat-o, o slujire sănătoasă, plăcut mirositoare” (*Special Testimonies Series A* 9:58 – 1896).

Dumnezeu să ne dea biruință în toate! ■

Adrian Turturică, misionar medical, înapoi la Eden.

UN STUDIU ATENT AL CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU NE DEZVĂLUIE CĂ APETITUL LĂSAT LIBER A FOST ÎNTOTDEAUNA O PIATRĂ DE POTICNIRE, RĂZVRĂTIRE SAU CHIAR O PROBLEMĂ DE VIAȚĂ ȘI DE MOARTE DE-A LUNGUL SFINTELOR SCRIPTURI.

CĂZUT PENTRU ETERNITATE

ACEASTA NU
ESTE O CĂDERE,
CI O ABATERE
(CELĂLALT SENS
NATURAL AL
CUVÂNTULUI), O
ÎMPOTRIVIRE, UN
RĂU INTENȚIONAT.
ÎN SCRISOARE,
OBSERVĂM O
CREȘTERE: ÎN TIMP
CE 3:12 AVERTIZEA-
ZĂ CA INIMA REA
SĂ NU NE DES-
PARTĂ DE DUM-
NEZEUL VIU, 6:6
ARATĂ CĂ SEPARA-
REA INTENȚIONATĂ
FACE IMPOSIBILĂ
REÎNNOIREA
SPIRITUALĂ.

Pe parcursul scurtei mele slujiri pastorale am avut ocazia să mă întâlnesc cu persoane care, pe baza textului pe care am în plan să îl analizez în acest articol, au trăit stări de frică serioase și explicite. Însuși Martin Luther a fost prigonit de gândurile provocate de acest text.¹ Pasajul la care mă refer se găsește în Evrei 6:4-6. Îmi doresc ca, prin acest studiu lapidar, să găsească pace cei care se frământă în mod nenecesar și în același timp să fie un element deșteptător pentru aceia care se apropie cu ineptie spirituală de acest pasaj.

În acest articol intenționez să ofer un răspuns lapidar la următoarele întrebări:

1. Cine sunt destinatarii? Este o situație particulară sau una generală?
2. Cei în cauză au comis păcatul împotriva Duhului Sfânt sau nu?
3. De unde aflui dacă am căzut sau nu?
4. Conform textului, ce înseamnă căderea?
5. Există exemple biblice pentru această situație?

Înainte de toate, căutarea trebuie începută în capitolul anterior (5), unde scriitorul – conform convingerii mele: apostolul Pavel – vorbește despre statutul de mare-preot al lui Isus, care este urzitorul mântuirii pentru cei ascultători (v. 9-10). Începând cu 5:11, atmosfera textului devine una muștrătoare; de aici începe și contextul și ține până la 6:8², urmat de sfat și urare de bine, ce oferă și o concluzie. Astfel, structura pasajului arată în felul următor:

- 5:11-14 – Autorul își numește cititorii inepti, puerili, incapabili de a deosebi binele de rău. Motivul este surditatea spirituală (v. 11).

- 6:1-3 – Își somează cititorii să renunțe la „faptele moarte”, pe care le și enumeră în versetul 2: ritualuri legate de viața religioasă mozaică și dispute nenecesare.

- 6:4-6 prezintă rezultatele stării lipsite de roade. Această stare de nerodire este fără bază, deoarece, conform textului, toate condițiile au fost îndeplinite pentru ca omul să fie roditor (vezi v. 4-5). Când mă refer la starea de neroditor, mă gândesc la starea de spiritualitate necoaptă la care autorul face referire la finele capitolului 5.

- 6:7-8 prezintă cu ajutorul unei parabole consecințele infertilității: blestem și ardere. Cel care nu dă roade este retezat.³

Pe baza textului, prima concluzie preliminară este că cititorii sunt creștini avansați, care încă se simt obligați să revină la riturile mozaice pentru a uneli propria lor mântuire – constrângerea îndreptării prin fapte.

A doua întrebare este legată de păcatul împotriva Duhului Sfânt: cei descriși aici au comis păcatul împotriva lui sau nu? Potrivit lui Isus, există un singur păcat de neiertat – cel împotriva Duhului Sfânt. Prin urmare, putem spune că reînnoirea, reînvierea spirituală, este imposibilă doar pentru cei care au comis singurul păcat de neiertat – pentru că există har divin pentru orice altceva. Cel care păcătuiește împotriva Duhului nu face acest lucru din întâmplare, ci în mod conștient, exact așa cum spune profetul: „Vai de cei ce numesc răul bine și binele rău?”⁴ Cu alte cuvinte, Duhul lui Dumnezeu vine să mă convingă de păcat, iar eu „botez” în mod conștient ca fiind un lucru bun acela despre care Duhul încearcă să mă convingă că este greșit și împotriva voinței lui Dumnezeu.

Pentru a răspunde la a treia întrebare, avem nevoie de două lucruri: trebuie să înțelegem contextul și trebuie să cercetăm textul grecesc. În text, Pavel critică întoarcerea la vechiul mod de viață, în acest caz revigorarea riturilor moarte. În ceea ce privește textul grecesc, trebuie să știm ce înseamnă cuvântul „cădere”.

Termenul grecesc παραπεσόντας, folosit aici, apare o singură dată în Noul Testament, aici în Evrei 6:6, și are sensul foarte apropiat de un alt termen folosit și în această scrisoare: ἀποστήναι ἀπὸ θεοῦ ζώντος (a se desprinde, a se rupe de Dumnezeu cel viu). În LXX (traducerea greacă a Vechiului Testament) termenul apare de șase ori cu sensurile: a omite, a arunca, a fi necredincios, a se abate de la Dumnezeu, a fi un trădător, a-L fura [pe Dumnezeu], a face rău intenționat.

Dacă argumentăm mai departe, putem spune din referințele Vechiului Testament: aceasta nu este o cădere, ci o abatere (care este celălalt sens natural al cuvântului), o împotrivire, un rău intenționat. În scrisoare, observăm o creștere: în timp ce 3:12 avertizează ca inima rea să nu ne despartă de Dumnezeu viu, 6:6 arată că separarea intenționată face imposibilă reînnoirea spirituală, în timp ce, în final, 10:26-27 descrie consecințele finale: „Căci dacă păcătuim cu voia, după ce am

primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății.” Mai mult, putem spune că termenul „a cădea”, folosit aici, intensifică acest concept al răului, deoarece exclude posibilitatea șanse, a erorilor și introduce intenționalitatea.⁵

Jean Calvin a fost de părere:

„Soluționarea dilemei constă în descifrarea cuvântului „cădere”. Cel care va înțelege se va elibera de tot felul de dificultăți. Apostolul nu vorbește aici despre furt, măturie mincinoasă, crimă, beție sau curvie, ci despre înstrăinarea totală și despre căderea de la Evanghelie, prin care păcătosul nu numai că Îl jignește pe Dumnezeu cu ceva, ci Îi respinge harul în totalitate.”⁶

Ca a doua concluzie preliminară, cuvântul „cădere” folosit aici nu se referă la păcat ca la omisiune, greșală, slăbiciune în sensul general, ci la o formă serioasă de distanțare (bazată pe decizie), pe care o persoană o experimentează în mod deliberat pas cu pas, în timp ce-L respinge în mod explicit pe Dumnezeu, ca Stăpânul și Răscum-părătorul lui. De aici termenul „imposibil”, căci vorbim aici despre persoane care au încercat, au gustat bucuriile și beneficiile vieții dumnezeiești și puterea acesteia, dar în ciuda acestora, s-au întors împotriva lui Dumnezeu. Termenii folosiți în această enumerare afirmă că:

- „au fost iluminați”⁷ – *photidzo* – lumina pătrunde, lumina se revarsă asupra adevărului, nu există lipsă de cunoaștere;

- „au gustat darul ceresc... au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor” – *geuomai* – apare de două ori în această etapă și înseamnă nu numai a gusta, dar și a mânca, a experimenta darul cerului și viața trăită prin marea putere a Cuvântului și a veacului ce va veni;

- „făcuți părtași Duhului Sfânt” – *metokhus genéthentas* – înseamnă nu numai părtășie, ci un parteneriat; cei numiți aici au fost „coechipierii” Duhului Sfânt în mântuirea sufletelor. Toate acestea demonstrează o conștientizare deplină, un nivel mai înalt de cunoaștere a lui Dumnezeu.

Persoana care trece prin acestea, și totuși întoarce spatele, își trădează Domnul cu o cotitură luciferică: deși cunoștea măreția și gloria lui Dumnezeu, dragostea și harul său, totuși l-a atacat cu răutate. „O persoană care se răzvrătește împotriva lui Dumnezeu în acest fel în momentul posibilităților oferite de un nou legământ Îl respinge pe Hristos și lucrarea Sa, alături de persoana Duhului Sfânt și se pune în pericol spiritual etern.”⁸

Totuși, revolta descrisă aici nu este doar o revoltă oarecare, ci una declanșată printre creștinii evrei printr-o revenire la ceremoniile în vigoare înainte de Hristos. Cu alte cuvinte, ei s-au întors la riturile pe care Dumnezeu le-a folosit pentru a proiecta în viitor venirea adevăratului Mesia și care în sine erau fără putere. Acești creștini evrei s-au întors la ceremonii neajutorate în locul adevăratului Hristos, folosindu-se de ele ca de niște talismane. Într-un astfel de cadru, după cunoașterea și acceptarea creștinismului, readoptarea acestui sistem nu era mai presus de idolatrie.

Vorbind cu un limbaj uman, realizarea reînnoirii spirituale este imposibilă chiar și pentru Dumnezeu, deoarece aceasta nu se poate întâmpla decât prin Hristos. De aceea, dacă se preferă simbolurile neînsuflețite în schimbul adevăratului Mântuitor, nu există posibilitatea convertirii. „Unde pot merge bărbații și femeile pentru iertare dacă l-au respins pe Singurul care poate oferi iertare reală pentru păcat?”⁹

Permiteți-mi să răspund la a treia întrebare pe scurt, în concluzia finală.

Aș răspunde la cea de-a patra întrebare, cu o a treia concluzie preliminară, bazată pe explicația anterioară: căderea menționată în text, o împotrivire deliberată, conștientă, premeditată, cuge-tată față de Dumnezeu, fără regrete. Nu există remușcări! Decizia este definitivă!

Exemple biblice

Aș atinge doar două exemple biblice foarte evidente. Presupun că, în timp ce citiți, aceste gânduri s-au trezit deja în mintea unora. Primul ar fi Saul, regele care, în mod conștient, încălcând propriul său decret anterior, caută ajutor satanic. Iuda este următorul caz, care a avut parte de învățături, de minuni și daruri ale Duhului, asemenea celorlalți ucenici; era pe deplin conștient de identitatea lui Hristos și de nevinovăția Sa. Totuși L-a trădat și s-a sinucis, privându-se astfel de orice formă de har. În ciuda tuturor acestor lucruri, scaunul pe care trebuie să stau nu este confortabil pentru mine: deși Biblia pronunță judecata asupra lor, numai Dumnezeu poate decide care dintre ei a păcătuit și care nu împotriva Duhului Sfânt. În al doilea rând, deși există o legătură, niciunul dintre cazurile amintite nu se potrivește cu adevărat cu

ÎNDEMN LA AUTOEXAMINARE BARABAS ZSOLT ADORJAN

INTERPRETAREA
SIMPLIFICATĂ A
SITUAȚIEI DESCRISE
ÎN ACEST TEXT BIBLIC
SE DOVEDEȘTE A FI O
NEGARE A LUI DUM-
NEZEU ȘI O OFENSĂ
ÎMPOTRIVA DUHULUI
SFÂNT, CARE NE
CONDUCE CĂTRE
DUMNEZEU.

descrierea dată în Evrei 6:4-6, și anume revenirea la ritualurile neînsuflețite.

Concluzie

Drept cuvânt de pe urmă, rezumând concluziile preliminare anterioare, pot spune că interpretarea simplificată a situației descrise în text este o negare a lui Dumnezeu și o ofensă împotriva Duhului Sfânt, care ne conduce către Dumnezeu. În acest caz însă, întâlnim un mod explicit

de a face acest lucru: abandonând viața dumnezeiască actuală pentru o religie veche, învechită, neputincioasă și neactuală (împlinită). În același timp, este esențial să subliniem intenționalitatea situației și decizia pe care credinciosul o ia pas cu pas, cu deplină conștientizare. Din această cauză, este imposibil pentru credincios să fie surprins de această situație, deoarece el însuși a decis și a declanșat această situație.

Stimate cititor, această secțiune nu este simplă, ci dificilă, directă și tăioasă. Te-ai asigura (ca răspuns la a treia întrebare) că, dacă ești încă preocupat de acest lucru, șansele sunt mari ca tragedia descrisă în versetul 6 să nu ți se fi întâmplat încă! Dar acest lucru nu-ți dă dreptul să te relaxezi, ci te încurajează mai degrabă să te autoexaminezi și să fii un copil desăvârșit al lui Dumnezeu! Cum poți obține acest lucru, cum poți deveni desăvârșit și ce înțelege Cuvântul când face referire la desăvârșire, prin harul lui Dumnezeu vei putea afla dintr-un articol viitor.

Până atunci, să acceptăm urarea lui Pavel: „Dorim însă ca fiecare dintre voi să arătați aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde, așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele (Evrei 6:11-12). ■

Barabás Zsolt Adorján este pastor în Conferința Transilvania de Sud.

¹ George R. Knight, *Exploring Hebrews*, Hagerstown, MD: Review and Herald, 2003.

² Deși în cercul comentatorilor este o temă disputată, unii împing structura textuală până la 6:20, alții văd o incluziune între 5:11 și 6:12. Vezi: William L. Lane, *Word Biblical Commentary: Hebrews 1-8*, vol. 47A, 134.

³ Vezi: Matei 7:18-19.

⁴ Isaia 5:20.

⁵ Gerhard Kittel, *Theological Dictionary of the New Testament*, 172.

⁶ John Calvin, *Commentary on Hebrews*, Grand Rapids, MI: Christian Classics Eternal Library, 118 (Trad. personală).

⁷ Vezi Efeseni 1:18.

⁸ Larry L. Lichtenwalter citează în articolul său „The Person and Work of the Holy Spirit in the General Epistles and the Book of Hebrews” (102.) din cartea lui Kistemaker, *Exposition of the Epistle to the Hebrews* (243.). Trad. Pers.

⁹ Peter T. O'Brien, *The Letter to the Hebrews*, 204 (Trad. personală).

Note pentru articolul „Ultimele cuvinte ale lui Pavel despre timpul sfârșitului” (pp. 29-30)

¹ Traducerile biblice americane NET, ERV, NAU, NAS, RSV, NRS, NIV au redat sintagma cu „in later times”.

² Despre celibat (1 Cor. 7:1,7-8,26-29,40); despre reținerea de la alimente (Rom. 14:17,20-21; 1 Cor. 8:1,8-13; 2 Cor. 6:16-17; 7:1; Dan. 1:8-17).

³ www.letusreason.org/Latrain18.htm

⁴ Madelein Scopello, “The Angels in Ancient Gnosis: Some Cases”, Koninklijke Brill NV, Leiden, 2018.

⁵ După descrierea lui Ioan, primii gnostici libertini au fost nicolaiții sau balaamiții. Probabil aceiași eretici sunt descriși în 2 Petru 2-3 și în Iuda. În următoarele două secole au apărut alți libertini: carpocrațienii, iustinienii și borborigii, urmașii nicolaiților.

⁶ “Gnostics tended toward asceticism, especially in their sexual and dietary practice.” (Bentley Layton, *The Gnostic Scriptures*. SCM Press, 1987). Vezi și David R. Kimberley, “1 Tim. 2:15: A Possible Understanding of a Difficult Text”, *JETS*, 35/4 (December 1992), 481-486; Stevan Davies, “Gnosticism”, *Oxford Biblical Studies Online*, ©2019.

⁷ Gr. *chalepoi* = grave, anevoioase, apăsătoare, dificile, supărătoare, periculoase, greu de înțeles, greu de suportat, penibile, groaznice. Nu de dificultățile economice este vorba, ci de starea morală gravă, scandaloasă, penibilă, a unei societăți de la care avem alte așteptări.

⁸ Iannes și Iambres sunt numele fictive a doi mari vrăjitori egipteni care s-au opus lui Moise. Cartea Exodului nu le menționează numele, iar o sursă mai credibilă nu există. Evreii au creat însă multe legende paralele cu istoria biblică, iar legenda despre Iannes și Iambres (numiți uneori și Iamnes / Yahané și Mambres) circula deja în vremea lui Pavel, fiind atestată la Qumran, în Targum, în Talmud și în anumite apocrife, din care s-au păstrat fragmente până astăzi. Legenda a pătruns și în scrierile unor autori greco-romani. Cf. *Jewish Virtual Library*, “Jannes and Jambres”, www.jewishvirtuallibrary.org/jannes-and-jambres.

NICULAE MIHAI

În după-amiaza zilei de 7 mai 2020, după ce s-a plimbat prin curte și s-a odihnit puțin pe o bancă, a intrat în casă și s-a uitat la postul lui preferat, Speranța TV. Apoi, simțindu-se obosit, „și-a tras picioarele în pat, și-a dat duhul și a fost adăugat la poporul lui”. Așa a adormit tata, după 83 de ani de umblare pe acest pământ.

A văzut lumina zilei pe data de 18 decembrie 1937, în familia Gheorghe și Steliana Mihai, fiind al doilea din cei patru copii ai lor. A primit botezul în credința în care fusese crescut, iar la 24 de ani s-a căsătorit cu Aurelia Dinu. Au avut trei fete și cinci nepoți. A fost un soț și un

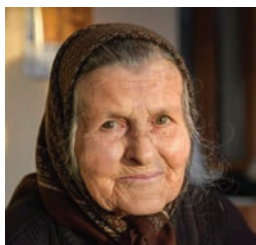
tată bun, un adevărat bunic pentru nepoții lui, un bun vecin și un cetățean respectat.

I-a plăcut viața în natură, zumzetul albinelor și căsuța de la țară pe care și-o ridicase cu mâinile lui. I-a plăcut muzica și cântările speranței, pe care nu se mai sătura să le asculte la „Popas de suflet”, emisiunea lui preferată. I-a plăcut să citească, ultima carte pe care o recitea în ultima săptămână de viață pe acest pământ fiind *Hristos, Lumina lumii* – lumina în care și-a pus credința și speranța și după care și-a trăit viața.

Inima lui bolnavă, care bătea din ce în ce mai slab în ultimul timp, a obosit de tot și s-a dus să se odihnească puțin până în dimineața învierii, pe care o așteptăm cu mult dor. ■

A consemnat **Livia Mihai**, fiică.

MĂRIOARA TURTURICĂ

În ziua de 11 februarie 1930, se naște în familia Maria și Anton Pană prima lor fiică, Maria (Mărioara, cum i se spunea). Împreună cu părinții, a îmbrățișat încă de tânără credința adventă, adusă pe meleagurile localității Movila Banului de frații și surorile din Glodeanu Sărat.

La vârsta de 16 ani, încheie legământ cu Dumnezeu, acceptând adevărul de care nu s-a mai despărțit până în ultima clipă a vieții sale.

În anul următor, se căsătorește cu Petre Turturică, pe drept numit patriarhul comunității Movila Banului, prezbiter timp de peste 40 de ani, slujind împreună comunitatea. Dumnezeu i-a binecuvântat cu patru copii, Fănel, Nelu, Paulina și Ionel (dar în urma unei boli necruțătoare, atât Nelu, cât și Paulina au fost chemați la odihnă încă de timpuriu), 6 nepoți și 10 strănepoți.

Cei doi s-au implicat activ în viața bisericii, slujind pe Dumnezeu și semenii cu toată ființa, trăind frumos atât înaintea cerului, cât și înaintea oamenilor, fiind un bun exemplu atât în familie, cât și în comunitate și localitate.

Viața ei religioasă se caracteriza prin cântec, studiu și rugăciune. Chiar dacă împlinise vârsta de 90 de ani pe 11 februarie 2020, încă citea fără ochelari. Toată viața a studiat Biblia, până în ultimele două săptămâni ale vieții sale. Citea câte trei capitole zilnic, cu voce tare pentru a auzi și soțul ei, căruia, din cauza vârstei înaintate, îi slăbise vederea. Dacă ar fi să o caracterizăm prin cuvinte,

ar fi foarte greu să facem lucrul acesta. A fost o persoană corectă, altruistă, ospitalieră. Un suflet fin, sensibil, frumos. Avea un glas blajin, o voce caldă, duioasă, de mamă iubitoare și, nu în ultimul rând, era foarte credincioasă.

Viața sa a fost plină de sacrificii. Primii adventiști din Movila Banului se întâlneau în casa pusă la dispoziție de familia ei. Apoi, tatăl și bunicul meu fiind constructori, s-au ocupat de-a lungul anilor de ridicarea mai multor locașuri de închinare.

Dedicarea pentru Domnul Hristos și cauza Lui le-a adus în suflet pace, încredere, entuziasm, alegând să-i ajute pe cei care erau în nevoie. Acest spirit pe care l-au avut au reușit să-l transmită copiilor și nepoților lor.

Nu pot încheia fără să vă relatez din experiențele privind viața ei de rugăciune. Când cei din familie nu găseau un obiect, cât de neînsemnat, se pleca pe genunchi, se ruga Tatălui ceresc, iar după ce se ridica de la rugăciune, mergea chiar la locul unde se afla obiectul pierdut.

În ultima zi a vieții ei, tatăl meu a găsit-o rugându-se în camera ei ca Domnul să o treacă la odihnă pentru a nu fi o povară pentru copii și nepoți. În ultima noapte petrecută pe acest pământ a primit asigurarea că a fost mântuită. Dumnezeu i-a arătat în vis revenirea Domnului Isus, iar în noaptea următoare a închis ochii, odihnindu-se în Domnul.

Ne exprimăm speranța că în curând, foarte curând, „la cea din urmă trâmbiță”, când Domnul Isus va reveni, așa cum a visat în ultima noapte, vom fi din nou reușiți împreună pentru veșnicie. AMIN! ■

A consemnat **Ionel Turturică**, prezbiter în comunitatea Miorița, Buzău.

ÎNDREPTĂȚIREA PRIN CREDINȚĂ (VI)

DEPENDENȚA DE DUMNEZEU

OMUL CARE NU ESTE DISPUS SĂ INTRE ÎN ACEASTĂ RELATIE DE DEPENDENȚĂ TOTALĂ DE DUMNEZEU ESTE LĂSAT SĂ-ȘI CREEZE O RELIGIE PROPRIE.

Din faptul că îndreptățirea prin credință este un dar complet al lui Dumnezeu (Romani 1:16,17) decurg două consecințe majore:

- prima este anularea meritelor omului;
- a doua este conștientizarea faptului că omul depinde în totul de Dumnezeu.

Prima consecință am tratat-o într-un articol anterior, iar pe cea de-a doua o vom trata în actualul articol. Ambele aspecte sunt surprinse atât de sugestiv în definiția Spiritului Profetic cu privire la îndreptățire:

„Ce este îndreptățirea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu de a așeza în praf (țărână) slava omului și a înfăptui pentru om ceea ce el nu poate îndeplini pentru sine prin propria sa putere. Când oamenii își dau seama de propria lor nimicnicie, ei sunt pregătiți pentru a fi îmbrăcați în neprihănirea lui Hristos.” (FLB 111,2)

Prin această „coborâre în praf a slavei omului” nu trebuie să se înțeleagă nicidecum că scopul principal urmărit de Dumnezeu ar fi umilirea totală, frângerea mândriei omului, ci acestea sunt consecințele firești, logice ale înțelegerii adevărului exprimat de apostolul Pavel:

„Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?” (1 Corinteni 4:7).

În schimb, ceea ce este mai important în urma recunoașterii „propriei nimicnicii” este ca omul să simtă nevoia dependenței totale față de Dumnezeu și să se lase îndrumat în toate de El, conform adevărului conținut în cuvintele Scripturii: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Dar iată și reversul: „Pot totul în Hristos, care mă întărește” (Filipeni 4:13).

Diferența este uriașă: este diferența dintre „nimic” și „totul”. Desigur, cei doi termeni, în contextul existenței umane, nu trebuie percepuți în sens absolut (deși nu este greșită nici această interpretare dacă ne gândim că „în El avem viața și mișcarea” (Faptele 17:28), ci trebuie să se înțeleagă faptul că omul fără Dumnezeu nu poate face nimic din ceea ce este necesar mântuirii; iar acel „tot” este ceea ce intenționează Dumnezeu să

înfăptuiască omul spre slava Lui, pentru binele altora și în vederea mântuirii sale. Omul care nu este dispus să intre în această relație de dependență totală de Dumnezeu este lăsat să-și creeze religia lui, el „poate” să-și fixeze standardele sale morale, să producă meritele sale, neprihănirea sa, cu alte cuvinte, el „poate” să-și ridice casa convingerilor sale. Dar în final totul se va nărui, se va dovedi a fi „nimic”, pentru că se va constata că totul a fost construit pe nisip.

Cele trei tipuri de relații de dependență

Asemenea modurilor de relaționare posibile între oameni, și în relația cu Dumnezeu, credinciosul poate manifesta trei tipuri de dependență, însă numai una este acceptată de El. Cele trei tipuri sunt:

- dependența generată de frică;
- dependența din interes;
- dependența din iubire.

Un exemplu al *dependenței generate de frică* este relația dintre rob și stăpânul său. Robul face tot ceea ce îi spune stăpânul, dar motivația fundamentală este teama de pedeapsă. Mai ales în perioada Evul Mediu, bisericile istorice au creat o imagine falsă despre severitatea lui Dumnezeu, au introdus doctrina falsă a iadului, iar rezultatul a fost o religiozitate dominată de frică.

Domnul Isus a spus că „robul nu rămâne pururea în casă” (Ioan 8:35). Visul sclavului este libertatea.

Dependența din interes este relația dintre angajat și patron. Angajatul se supune cerințelor patronului pentru că știe că, în funcție de aceasta, va fi plătit. Dar ascultarea lui se limitează pe cât se poate doar la orele de serviciu. Când va primi din altă parte o ofertă mai convenabilă, el își va schimba patronul.

Despre acest tip de relație în domeniul religiei și lacunele sale a amintit Domnul Isus într-o ilustrație: „Cel plătit fuge pentru că este plătit și nu-i pasă de oi” (Ioan 10:13).

Unica formă de dependență pe care o acceptă Dumnezeu este dependența din iubire și nu se acceptă niciun mixaj al lor, indiferent în ce

proporții. În dependența determinată de iubirea autentică nu este niciun fel de frică și nici interese egoiste ascunse. Dacă Biblia totuși vorbește despre teama de Dumnezeu, este vorba fie de respectul care I se cuvine, fie despre teama de a nu întrista pe Cel pe care Îl iubim atât de mult. „Frica de Domnul este urârea răului” (Proverbele 8:13).

Doar dependența din dragoste poate fi totală, adică să angajeze întreaga ființă a omului: minte, inimă, conștiință și capacități fizice pe durată nelimitată.

Analizând „Parabola fiului risipitor” din perspectiva tipurilor de dependență, constatăm că nu numai robul nu rămâne în casă, ci nici chiar fiul nu rămâne în casă, dacă este călăuzit de interese egoiste, de o imagine falsă despre fericire. Fiul risipitor crede că libertatea este în afara casei, dincolo de hotarul principiilor morale ale tatălui. În final revine în casă fiul penitent, care se întoarce dezgustat de lume și se prezintă cu rugămintea de a fi primit ca slujitor. Uimitor și impresionant este faptul că tatăl îl primește ca pe fiul său. Observăm că și scriitorii Noului Testament se prezintă ca fiind robi ai Domnului Isus. Este tipul de robie caracterizat de prețuire și iubire față de stăpân, acei robi cu „urechile străpunse” din Vechiul Testament. Chiar și Isus este prezentat de profeția biblică în această postură de Rob al Domnului, dar El Se anunță a fi și El un rob cu urechile străpunse: „Tu nu dorești nici jertfă, nici dar de mângâiere, ci mi-ai străpuns urechile” (Psalmii 40:6).

Deși pare a fi un oximoron, acest tip de robie nu este în contradicție cu adevărata libertate, dimpotrivă este cea mai completă și cea mai frumoasă formă de libertate posibilă pentru o ființă rațională. Ce fel de libertate poate fi mai desăvârșită, mai măreață decât aceea ca omul să fie robul de bunăvoie al lui Dumnezeu, robul Celui care este personificarea absolută a tuturor virtuților? Aceasta înseamnă de fapt ca omul să fie robul de bunăvoie al dreptății, al bunătății, al adevărului, al iubirii, al neprihănirii etc. Doar aceasta este o libertate deplină. E libertate și sub aspectul că omul are posibilitatea de a se desprinde ori-când vrea.

În raportul cu păcatul se produce tocmai reversul. Omul se consideră că este liber, trăiește cu iluzia lui „fac ce vreau”, când de fapt viciile îl transformă într-un rob și este o robie din care nu poate scăpa când vrea el.

Din această perspectivă a dependenței înțelegem și mai bine în ce a constat căderea primilor oameni. S-au lăsat înșelați să se desprindă din raportul de dependență de Dumnezeu. Au acceptat

propunerea lui Satana de a nu mai apela la Dumnezeu în stabilirea a ce este bine și ce este rău, ci să decidă singuri, după propria înțelepciune, în aceste privințe. Dar când omul decide în problema stabilirii hotarului bine-rău, linia de demarcație se mută continuu, în funcție de cultură, ideologie, interese, și astfel delimitarea devine o problemă tot mai relativă, o linie tot mai estompată.

Voi puncta doar câteva cazuri elocvente care vor evidenția fie greșeala, fie avantajele consultării lui Dumnezeu pentru rezolvarea problemelor vieții.

Când a greșit Avraam? Atunci când a acceptat sfatul soției, fără a-L consulta și pe Dumnezeu în privința acceptării lui Agar ca soție. Practica aceasta nu încălca normele morale ale vremii, iar intenția era bună: să aibă urmași, așa cum i-a promis Dumnezeu. Rezultatul însă a fost nașterea lui Ismael cu toate consecințele care au urmat.

În ce au greșit Iosua și bărbații lui Israel încât au fost înșelați să încheie legământ cu gabaoniții? „Bărbații lui Israel au luat din merindele lor și n-au întrebat pe Domnul” (Iosua 9:14).

Care a fost unul din secretele succesului lui Neemia, într-un moment-cheie al planului său de a reconstrui Ierusalimul? „Și împăratul mi-a zis: «Ce ceri?» Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor și am răspuns împăratului...” (Neemia 2:4-5)

Evident, a fost o rugăciune foarte scurtă, formulată doar în gând, dar reușita a fost impresionantă.

Dacă primii noștri părinți și-au pierdut neprihănirea prin desprinderea lor de Dumnezeu, este numai logic ca redobândirea neprihănirii să aibă loc prin refacerea dependenței totale de Dumnezeu. „Tu să te ții în totul totului tot numai de Domnul Dumnezeul tău” (Deuteronomul 18:13).

Acesta este secretul experimentării îndreptățirii împărtășite: neprihănirea concretă, faptică: „Înfăptuirea pentru om a ceea ce el nu poate îndeplini pentru sine prin propria sa putere” (a doua parte a definiției Spiritului Profetic).

În urma îndreptățirii atribuite, omului i se șterg toate păcatele și greșelile și, ca atare, primește o nouă pagină albă a vieții. Îndreptățirea împărtășită înseamnă înscrierea de biruințe dobândite drept consecință a dependenței totale de Dumnezeu. (Va urma). ■

**REFACEREA
LEGATURII
EMILIAN
NICULESCU**

**CE LIBERTATE POATE
FI MAI DESĂVÂRȘITĂ
DECÂT ACEEA CA OMUL
SĂ FIE ROBUL DE BUNĂ-
VOIE AL LUI DUMNEZEU,
ROBUL CELUI CARE
ESTE PERSONIFICAREA
ABSOLUTĂ A TUTUROR
VIRTUȚILOR?**

Emilian Niculescu este pastor pensionar.

ELLEN WHITE – PĂRINȚI, FRAȚI ȘI SURORI

„FRATE DRAGĂ,
TÂNJESC SĂ AUD
UN RĂSPUNS DIN
PARTEA SINGURULUI
MEU FRATE
ÎN VIAȚĂ. SUNT
NERĂBDĂTOARE
SĂ TE VĂD.”

Articolul de față aduce informații biografice condensate despre părinții, frații și surorile lui Ellen White. Accentul cade pe relația lor cu Ellen și mai ales cu Dumnezeuul mântuirii veșnice.

Predecesorii lui Ellen Gould Harmon au fost imigranți anglo-saxoni.

Pe malul britanic al Canalului Mânecii, în comitatul Kent, în 1605 se naște Jarvis Gould. La 30 de ani, pe 6 aprilie 1635, Jarvis călătorește pe vasul Elizabeth de la Londra până pe continentul american, în Noua Anglie, Massachusetts. Strănepotul său, Joseph Gould, a fost bunicul lui Eunice Gould, mama lui Ellen White. Din partea tatălui, descendența lui Ellen Harmon este tot anglo-saxonă.

Părinții lui Ellen au fost Eunice (1787–1863) și Robert Harmon (1786–1866). Aceștia au acceptat Sabatul zilei a șaptea și viziunile lui Ellen. Ea a scris că părinții ei mult respectați vor învia la trâmbița lui Dumnezeu, la venirea Domnului. Înainte de moartea tatălui, Ellen l-a lăsat un timp singur pe James, deși era bolnav, ca să-și vadă părintele pentru ultima oară. Și-a chemat surorile de departe și cele cinci fiice l-au înconjurat pe Robert cu afecțiune și încurajare.

Caroline Harmon (1812–1883) a fost primul copil al lui Robert și Eunice. S-a măritat cu pastorul metodist Mace R. Clough. În 1872, Ellen White le scrie fiilor ei despre mătușa lor, descri-

ind-o ca fiind „înțelegătoare, inteligentă, o solistă a cărei voce unică îți face sufletul să vibreze și care trăiește credința după toată lumina pe care o are”. Mary, fiica lui Caroline, a lucrat pentru Ellen ca asistent literar. Era foarte talentată, iar James și Ellen sperau ca, lucrând împreună cu ei, să accepte Sabatul și apoi să-i fie mamei ei o mărturie. A lucrat aproape trei ani, dar nu a acceptat solia celor trei îngeri.

Harriet Harmon (1814–1875) s-a măritat cu reverendul Samuel McCann și nu a îmbrățișat niciodată adventismul. A fost cel de-al treilea copil din familia Harmon care a murit din cauza tuberculozei, după Robert și Sarah.

John Harmon (1815–1883), fratele mai mare din familia Harmon, a plecat în alt stat american, s-a îmbogățit și nu a ținut legătura deloc cu Ellen. Aceasta i-a trimis scrisori în repetate rânduri. În 1873 i-a scris: „Dragă frate, nu mi-ai răspuns la scrisori și am crezut că ai murit. Cumnatul Belden mi-a dat adresa ta. Mă bucur așa de mult pentru aceasta. Frate dragă, tânjesc să aud un răspuns din partea singurului meu frate în viață. Sunt nerăbdătoare să te văd” (2LtMs, Lt2a, 1873, par. 1). Din păcate, nu se știe dacă a răspuns vreodată.

Mary Harmon (1821–1912) s-a măritat cu Samuel Foss, fratele lui Hazen Foss, cel care a primit viziuni de la Domnul în 1844 cu privire la experiența adventiștilor. Mary a avut o legătura

Elizabeth Harmon

Mary Harmon

Sarah Harmon

ră strânsă cu Ellen. Pe lângă vizite, corespondau frecvent despre chestiuni personale și mersul bisericii. Mary s-a considerat adventistă chiar dacă nu avem vreo înregistrare a ei în registrele bisericii.

Sarah Harmon (1822–1868) s-a măritat cu Stephen Belden. Aceștia au fost bine integrați în biserică și apropiați de Ellen și James. În data de 5 august 1851, James White i-a cununat. Sarah și Stephen au fost activi în lucrarea de publicații. Din nefericire, sora lui Ellen e răpusă de tuberculoză la 45 de ani, dar a murit în Hristos. Înainte să moară, Sarah a rugat-o pe Ellen să vegheze asupra celor cinci copilași ai ei, între 6 și 11 ani, „ca să-L iubească pe Isus și să se întâlnească cu mama lor în cer”. Ellen White le-a purtat de grijă și a menținut o legătură frumoasă de familie și de conlucrare misionară cu Stephen și cu mama lor vitregă.

Franklin Belden, nepot al lui Ellen, devine evanghelist, editor și prolific compozitor adventist. În 1881 scria versuri în timpul predicii, construind pe baza pasajului biblic expus, apoi compunea linia melodică, iar la sfârșitul serviciului divin cânta împreună cu soția proaspătul imn. Din păcate, ulterior s-a îndepărtat de Ellen White și de biserică.

Fratele lui, Byron Belden, și soția lui au fost misionari adventiști activi în Australia, împreună cu mătușa Ellen. Sora lor, Lilian, iubită și educată de Ellen White, alege să se mărite cu un bărbat neconvertit. Mătușa îi trimite o scrisoare cu un apel stăruitor de a rămâne credincioasă Domnului. Din fericire, după șapte ani, Ellen White afirma că „Lilly trăiește cu statornicie credința, în ciuda amenințărilor și opoziției soțului”.

Robert Harmon (1825–1853) a fost fratele mai mare cu doi ani al lui Ellen și al lui Elizabeth. Aceștia trei aveau cea mai strânsă legătură emoțională dintre frați. Robert era smerit, introvertit și sincer. Acceptă credința adventă, dar la 27 de ani e lovit de tuberculoză. Ellen și Sarah merg în statul Maine, unde s-au născut toți frații, și îl îngrijesc pe fratele lor până ce acesta adoarme în Hristos. Este înmormântat de primul pastor adventist sabatarian, Frederick Wheeler, cel care a primit doctrina Sabatului de la Rachel Oakes și i-a transmis-o lui Joseph Bates.

Elizabeth Harmon (1827–1891) a fost sora geamănă a lui Ellen. Se căsătorește cu Reuben Bangs, un om fără înclinații religioase. În ciuda încercărilor surorii ei gemene, Lizzie nu a manifestat interes pentru o relație personală cu Dumnezeu. Ultimul apel al lui Ellen a fost făcut printr-o scrisoare scrisă în 1891, în care i-a scris:

„Lizzie, mi-aș dori să te iau în brațele mele și să te pot așeza la pieptul Domnului Isus Hristos. Inima mea tânjește după ziua în care să te văd punându-ți toată încrederea în Isus. El te iubește atât de mult. Vrea să-ți dea harul Lui pentru a putea răbda toate suferințele. El dorește să te salveze” (Letter 61, par. 15). Deși Ellen White moare ultima dintre copiii lui Robert și ai lui Eunice, ea nu a primit vreun răspuns la acest apel adresat lui Elizabeth, caz asemănător cu cel al lui John, al Carolinei sau al lui Harriet. Pe de altă parte, părinții și patru din cei opt copii s-au unit în predicarea Sabatului și a revenirii lui Isus. Cât despre ceilalți, e frumoasă declarația lui Ellen White, după o întâlnire cu toate surorile: „Deși nu gândim la fel cu privire la toate aspectele datoriei religioase, totuși inimile noastre sunt una” (RH, 21 aprilie 1868).

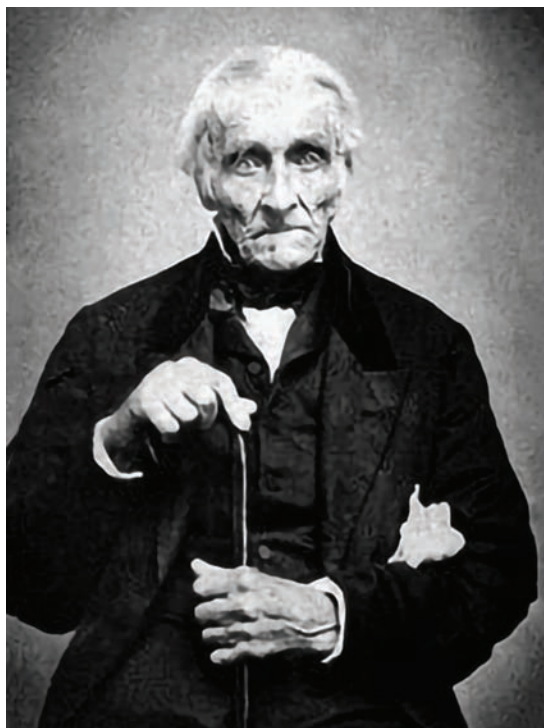
Ellen Gould White a iubit și a slujit pe Domnul, Cuvântul Său și oamenii din jur. În ziua revenirii Mântuitorului se va răspunde la întrebările ei și la ale noastre referitoare la salvarea celor dragi. Până atunci, alergarea noastră nu s-a încheiat și, din fericire, nici călătoria multora dintre cei iubiți care au încă Ușa cerului deschisă. ■

Cristian Trenchea este pastor în Conferința Moldova.

**REVEDEA-NE-
VOM ODATA?!**
**CRISTIAN
TRENCHEA**

**ÎN ZIUA MĂREAȚĂ
A REVENIRII MÂN-
TUITORULUI SE
VA RĂSPUNDE LA
ÎNTREBĂRILE EI ȘI
LA ALE NOASTRE
REFERITOARE LA
SALVAREA CELOR
DRAGI.**

Robert Harmon

VIAȚA DUPĂ CRIZĂ (II)

Ce schimbări a adus criza în viața ucenicilor lui Isus?

Au devenit smeriți. Dialogul de lângă Marea Tiberiadei ne convinge de aceasta. „Petru, mă iubești tu?” (cu *agape*). „Doamne, tu știi că în mine este doar *fileo*, un fel de atașament prietenesc, așa cum un om poate iubi un alt om.” Nici urmă de vorbă îngâmfată. Anteriorul purtător de cuvânt este smerit, ceilalți stau în liniște.

**NOI
PERSPECTIVE
ÖSZ-FARKAS
ERNŐ**

Au încetinit. Scena activității fervente se schimbă. În camera de sus au la dispoziție zece zile să discute, să se roage, să fie pur și simplu împreună. Nu i-a mânat nimic, nu au alergat după venituri suplimentare, după scopuri și planuri noi.

Au devenit solidari. Petru a declarat înainte de marea întâlnire că renunță la această chemare. „Mă duc să prind pește” (Ioan 21:3). „Mergem și noi cu tine”, i-au zis ei. Au pornit, au urcat în barcă. Nu îl lasă să plece singur, ci merg și ei, sunt alături de el. Nu au fost cu toții pescari, totuși, într-o solidaritate totală, stau alături de el. În criză nu-l mai lasă singur pe prietenul lor, care a suferit un eșec.

A apărut în ei simțământul vulnerabilității. „De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi” (2 Corinteni 4:16). Deja știu: credința lor nu înseamnă o asigurare de viață și de accidente. Au priceput: convingerea lor este ascunsă în vase de lut. În același timp, înțelegerea acestui adevăr nu i-a făcut rezidenți fricoși. Când au ieșit și au părăsit Ierusalimul, apoi Iudeea, limitele de atunci ale zonei lor de confort, și-au asumat riscul.

Criza ne poate da și nouă putere. Noaptea întunecată a crizei este inevitabilă, dar va trece. Din această criză putem învăța însă cele patru limbaje noi ale dragostei:

1. Smerenia

Europa are cu ce să se mândrească. A fost citadela științifică, artistică și economică a lumii. În același timp, într-o criză de identitate, s-a certat din cauza migranților, a gardurilor și a împărțirii banilor. Acum ne aflăm aici cu toții: albi, occidentali, călători la clasa întâi, liberi și mândri – în izolare la domiciliu, în carantină, cursele aeriene sunt suspendate, suntem izolați în cadrul propriilor granițe. Dacă într-un magazin tușim ușor, devenim imediat suspecti. Ca biserică, cât de mult au însemnat pentru noi clădirile arhipe, programele minunate – organizate de noi pentru noi –, iar acum suntem nevoiți să închidem porțile bisericilor noastre. Privim neputincioși locul pustiu unde ne-am

spetit atât de mult. După criză vine smerenia, adusă de un virus.

2. Încetinirea

După 16 ore de muncă, printre alergări, cu 3-4 lucruri de făcut simultan, ne trezim deodată acasă, în mijlocul nimicului. Am intrat în hora demonică a ritmului tot mai nebunesc al căutării eficienței, chiar și în Sabat. Iar acum putem să aruncăm pe fereastră ordinea noastră idolatrizată, agenda noastră, programele noastre planificate și deosebit de importante. Încetinem. Ne regăsim unii pe alții, familiile noastre. Ne așezăm să discutăm cu ei. Există viață și dincolo de conceptul „timpul = bani”? Învățăm adevărata valoare a timpului? Da, vom învăța. Ne învăța un virus.

3. Solidaritatea

Până acum au contat doar proiectele personale, grădina proprie, scopurile noastre, bunăstarea personală. Acum învățăm că singuri nu putem ieși din criză. Ne putem salva doar dacă avem grijă și de cei din jurul nostru. Nu trebuie să căutăm țapul ispășitor, pe cel care a adus toate acestea pe capul nostru, ci să cugetăm la ce putem învăța de la virus. Ne datorăm unii altora viața. Celălalt contează și, fără alții, nu putem izbândi. Sunt importante valorile comunitare, celălalt om, fratele nostru.

4. Conștientia vulnerabilității

Într-o lume unde, prin media, experimentăm relația într-o virtualitate nespațială, în iluzia apropierei, virusul ni i-a luat pe cei mai importanți din viața noastră. În comunitate nu putem îmbrățișa pe nimeni, nu putem da nici măcar mâna. Păstrăm distanța, într-o înfrigurată lipsă de contact. Aproximarea a devenit pericol de sănătate publică. Încă puțin și vom fi cu toții infometați după întâlniri și vom renunța cu scârbă la „aparatele” care s-au lipit de palmele noastre. Vom învăța să apreciem valoarea gesturilor fizice mărunte.

Cu câtă siguranță noi, adventiștii, am împărțit altora Cuvântul, iar acum suntem atinși și noi, asemenea lor! Astăzi, în mijlocul crizei, Isus apare prin ușile noastre încă zăvorâte și ne spune: „Pace vouă!” Și după ce va zice aceste vorbe, ne va arăta mâinile și coasta Sa. Ucenicii se vor bucura când Îl vor vedea pe Domnul. Isus le va zice din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, va sufla peste ei și le va zice: „Luați Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute.” Aceasta ne așteaptă după criză – dacă vrem și noi!

Criza în sine nu va schimba pe nimeni; doar va scoate la suprafață ce este în noi. Isus cel descoperit în criză poate schimba totul, dacă Îl lăsăm dincolo de ușile noastre zăvorâte. Lumea mai primește o șansă pentru pocăință. Care va fi răspunsul tău? ■

Ösz-Farkas Ernő, pastor, președintele Conferinței Duna, Ungaria

BENEFICIILE TIMPULUI DEDICAT FAMILIEI

Psihologii și psihoterapeuții specializați în consilierea de cuplu, familie și parenting susțin că timpul petrecut cu cei dragi în activități care îi implică pe aceștia în mod direct și consecvent are beneficii profunde și incontestabile asupra calității vieții fiecăruia dintre noi. În paragrafele care urmează am să vă prezint câteva dintre acestea:

1. Întărește încrederea în sine.

Copiii care petrec timp de calitate cu cei dragi lor au o încredere sporită în propria persoană. Sunt mai sociabili deoarece simt că părinții lor îi prețuiesc. De asemenea, copiii încrezători în ei înșiși le este mai ușor să construiască relații de durată, bazate pe valori și principii.

2. Creează legături profunde.

Timpul petrecut cu membrii familiei întărește legăturile dintre aceștia. De asemenea, familiile care se bucură de activități de grup vor dezvolta relații puternice și vor putea face față cu ușurință situațiilor stresante. În aceste vremuri în care timpul este limitat, de cele mai multe ori este un lux pentru părinți să petreacă timp cu copiii lor. Să-ți faci timp pentru familie îți va permite să-ți înveți copiii principii de viață valoroase, precum respectul, bunătatea, corectitudinea, dragostea pentru semenii, iubirea față de Dumnezeu.

3. Nutrește comportamente pozitive.

Copiii vor începe să dezvolte comportamente pozitive pentru că cei dragi îi influențează în acest sens. Practica și studiile psihologice arată că cei mici care iau masa regulat cu familiile lor se descurcă mai bine la școală. Mai mult decât atât, adolescenții care au petrecut mai mult timp în compania părinților au reușit să facă față mai ușor ispitei de a cădea pradă viciilor (consumul de alcool, tutun, droguri etc.)

4. Creează amintiri memorabile.

Copiii împărtășesc mai multe detalii despre viața lor în aceste situații decât atunci când îi întrebi în timp ce conduci sau lucrezi la calculator, pe un ton sec: „Cum a fost azi la școală?”

5. Dezvoltă un stil de viață sănătos.

Trăirea cu responsabilitate a propriei vieți va deveni mai pregnantă decât înainte. Membrii fa-

miliei vor fi un motiv palpabil și foarte întemeiat pentru a ține cont de mesele regulate și nutritive, de exercițiile fizice constante și de un somn odihnitor, care să înceapă la ore potrivite.

6. Ajută la eliberarea stresului.

Discuțiile cu cei dragi te vor motiva să reduci nivelul stresului acumulat peste zi la serviciu sau în diferite situații delicate. Atunci când vorbești despre îngrijorările tale cu cei dragi, te eliberezi și lucrurile devin mai ușoare, ba chiar despovăritoare, aducându-ți pace și liniște sufletească.

7. Dezvoltă relația cu Dumnezeu.

Orice moment de studiu al Scripturii alături de membrii familiei aduce un plus de cunoaștere a ceea ce înseamnă autentica dragoste a Tatălui. De asemenea, printr-o practică a rugăciunii familiale, fiecare membru al acesteia poate primi personal harul Domnului nostru Isus Hristos. Și, nu în ultimul rând, printr-un atașament bazat pe iubire care să se manifeste pragmatic între părinți și copii, chiar și cu familia extinsă, vom beneficia de binecuvântările părtășiei cu Duhul Sfânt.

În încheiere, mă rog ca Dumnezeu să ne dea fiecăruia înțelepciunea de a face alegeri responsabile, dar mai ales demne de urmat din partea celor dragi nouă, asemenea marelui om al credinței, Iosua: „[...] Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” (Iosua 24:15 u.p.). ■

Costel Gogoneață este pastor, capelan al Asociației Studențești AMICUS București, psihoterapeut integrativ în formare.

**PĂRTĂȘIE
BINECUVANTATA
COSTEL
GOGONEAȚĂ**

**MĂ ROG CA DUMNEZEU
SĂ NE DEA FIECĂRUIA
ÎNȚELEPCIUNEA DE A FACE
ALEGERI RESPONSABILE,
DAR MAI ALES DEMNE DE
URMAT DIN PARTEA
CELOR DRAGI NOUĂ.**

DOCTRINA BIBLICĂ DESPRE DUHUL SFÂNT (II)

Duhul Sfânt ca o „persoană” în rândul persoanelor Dumnezeirii

În articolul precedent am prezentat cele cinci caracteristici esențiale ale statutului de „persoană”. Sperăm că cititorii au înțeles descrierea scurtă a fiecărei caracteristici fundamentale aplicabile doar unei ființe pe care Scriptura o prezintă ca posedând statutul de „persoană”. Caracteristicile respective au fost definite pe baza datelor oferite de Scripturi în acele pasaje în care Dumnezeu caracterizează ființa umană, fie bărbat sau femeie.

În acest al doilea articol, am dori să identificăm, să clarificăm și să descriem elementele constitutive ale unei doctrine cu privire la Duhul Sfânt, a treia Persoană a Dumnezeirii. O vom face prin a verifica în lumina învățăturilor oferite de Biblie dacă acele cinci caracteristici esențiale/fundamentale ale statutului de „persoană” sunt aplicate la Duhul Sfânt de către scriitorii inspirați ai Scripturii.

Este Duhul Sfânt o „metaforă”, un „simbol” sau este o „persoană”, și încă una „divină”?

În concepția unitarienilor (antitrinitarilor) adventiști, cele două cuvinte biblice, și anume „Duhul Sfânt” trebuie înțelese ca fiind doar niște „simboluri”, sau „metafore” ale **prezenței** și ale **puterii impersonale** a lui Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Pentru a susține această concepție, antitrinitarienii adventiști aduc ca argument simbolurile biblice referitoare la Duhul Sfânt: „porumbel”, „ulei”, „foc”, „apă” etc.

Un alt argument invocat de aceștia este folosirea, în limba engleză, de către Ellen White în dreptul Duhului Sfânt a pronumelui personal, persoana a III-a, singular, genul neutru „it”, care se aplică lucrurilor impersonale. Dacă Duhul Sfânt ar fi o „persoană”, spun unitarienii AZȘ, Ellen White ar fi folosit pronumele personal, masculin, „he”, „el”, care se aplică „persoanelor”.

Ellen White folosește, în unele cazuri, genul neutru în dreptul Duhului Sfânt, fiindcă traducerea engleză a Bibliei, versiunea King James, folosește uneori genul neutru al pronumelui personal aplicat la Duhul Sfânt, respectând specificitatea limbii grecești, în care substantivul „duh”

este de genul neutru. Este interesant că și în limba română substantivul „duh” este de genul neutru, după cum și substantivul „popor” este de genul neutru, dar acest fapt lingvistic nu ne autorizează să afirmăm că „poporul” român este compus nu din „persoane”, ci din „metafore”, din „simboluri” ale „puterii impersonale” a dacilor. Așadar, nici faptul că substantivul „duh”, în limba greacă, este de genul neutru nu înseamnă că Duhul Sfânt este „o metaforă”, „o putere”, „o prezență” impersonală a Tatălui sau/și a Fiului.

Pe noi ne interesează mărturia Scripturii despre Duhul Sfânt. Ne propunem să cercetăm datele biblice pentru a identifica existența celor cinci caracteristici determinante ale personalității menționate mai sus. Cu alte cuvinte, poate fi socotit Duhul Sfânt o „persoană”? Răspunsul depinde de aplicabilitatea pe care Biblia o definește, a celor cinci caracteristici determinante la Duhul Sfânt, după cum urmează:

1. Conștiința identității de sine (conștiință de sine)

În Faptele 5:3-4 îl găsim pe Petru rostind judecata divină asupra lui Anania și asupra Safirei: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? *N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu* (sublinierea noastră).”

Enunțurile de mai sus ale apostolului Petru sunt revelații divine și sunt inspirate de către Duhul Sfânt. Așadar, prin afirmațiile lui Petru, Însuși Duhul Sfânt vorbește despre Sine, dând glas conștiinței identității proprii, a conștiinței de sine, își descrie identitatea numindu-se „Dumnezeu” (v. 4), împotriva căruia se poate minți. Concluzia este că Duhul Sfânt se știe pe Sine ca pe o „persoană divină” care poate fi insultată (jignită) prin minciuni care se rostesc direct împotriva convingerii așezate în minte tocmai de către a treia Persoană a Trinității, adică de către Duhul Sfânt.

2. Conștiință morală

Doar o „persoană” este capabilă să-și asume responsabilități care decurg din rolul, vocația și

FAPTUL CĂ SUBSTANTIVUL „DUH”, ÎN LIMBA GREACĂ, ESTE DE GENUL NEUTRU NU ÎNSEAMNĂ CĂ DUHUL SFÂNT ESTE „O METAFORĂ”, „O PUTERE”, „O PREZENȚĂ” IMPERSONALĂ A TATĂLUI SAU/ȘI A FIULUI.

chemarea pe care o are într-un sistem, instituție sau proiect. Rolul pe care Duhului Sfânt Și l-a asumat în planul mântuirii este cel de „paraclet”, care înseamnă a) mângâietor, b) mijlocitor, c) apărător, d) interpret al Cuvântului lui Dumnezeu, e) îndrumător și f) ajutor (Faptele 13:2,4; cf. 16:6,7; Ioan 14:16-17; cf. 1 Ioan 2:1). Așadar, Duhul Sfânt, asumându-și toate aceste responsabilități în cadrul planului mântuirii, așa cum o atestă Scriptura, dă dovadă că are conștiință morală, care este a doua caracteristică esențială/fundamentală a statutului de „persoană” și, deci, a faptului că El este o persoană.

3. Voință liberă

O persoană nu poate fi concepută ca fiind un robot sau un automat; Duhul Sfânt nu ni se prezintă în Scripturi ca fiind lipsit de voință liberă, ci, dimpotrivă, își afirmă liberul-arbitru în 1 Corinteni 12:1: „Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.” Adică, Duhul Sfânt își manifestă voința liberă în împărțirea darurilor slujirii în biserică – despre care ne vorbește Scriptura în 1 Corinteni 12:11 – prin faptul că le zice membrilor bisericii din Antiohia: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat” (Faptele 13:2).

Doar o ființă care are statutul de „persoană” posedă voință liberă și alege liber să și-o exercite, îndeplinindu-și responsabilitățile care îi revin în cadrul instituției, proiectului sau în cadrul chemării pe care o are. Așa cum am înțeles din referințele biblice de mai sus, Duhul Sfânt își exercită liber voința în timp ce își îndeplinește responsabilitățile date Lui de Tatăl și de Fiul (Ioan 14:16-17,26; 15:26; 16:7-15) în cadrul planului de mântuire. Este deci o „persoană”.

4. Raționare, planificare, exprimare, meditație, imaginație: folosite pentru realizarea unui scop

Acestea sunt capacități de care Duhul Sfânt dispune și prin intermediul lor urmărește realizarea conștientă a unui scop bine determinat în planul mântuirii. Așa se explică faptul că Duhul Sfânt este în stare să comunice cu profeții și cu apostolii, în narațiunea, analiza și sinteza cărora se manifestă inspirația Scripturii. Folosirea intenționată – de către scriitorii Bibliei – a unor mijloace literare, exprimarea la propriu sau la figurat, într-un mod coerent și consecvent, prezentarea planurilor și a proiectelor face parte din acțiunile conștiente ale Duhului Sfânt, acțiuni care

denotă contribuția determinantă a Duhului Sfânt la conceperea Sfintei Scripturi. În ultimă instanță, Biblia este capodopera Duhului Sfânt. Ea este o operă literară care dă mărturie despre capacitatea Duhului Sfânt de a se exprima, de a analiza, de a sintetiza, de a fi coerent și consecvent în expunerea, taxonomia și claritatea ideilor comunicate într-un limbaj accesibil pentru orice cititor uman. Datele biblice de mai jos, care susțin afirmațiile anterioare, ne conving de faptul că – în procesul revelației și inspirației prin care a dus la existența Scriptura celor 66 de cărți – Duhul Sfânt a posedat și a folosit toate aceste caracteristici enumerate la punctul patru, după cum urmează: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire” (2 Timotei 3:16). „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Petru 1:21).

5. Formă sau trup

Ființarea Duhului Sfânt este legată de o anumită formă, contur sau trup, după mărturia profetului Ezechiel (8:1-3) din următoarele versete inspirate: „În al șaselea an, în ziua a cincea a lunii a șasea, pe când ședeam în casă, și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, mâna Domnului Dumnezeu a căzut peste mine. M-am uitat și iată că era un chip care avea o înfățișare de om; de la coapse în jos era foc și de la coapse în sus era ceva strălucitor, ca niște aramă lustruită. El a întins ceva ca o mână și m-a apucat de zulufii capului. Duhul m-a răpit între pământ și cer și m-a dus, în vederea dumnezeiești, la Ierusalim...”

Conceptul de „Dumnezeu fără formă” nu este prezent în Scriptură. El este un concept filozofic elaborat de greci, cum ar fi Platon, Socrate, Aristotel etc. Apoi, prin Origen, Augustin și Toma d'Aquino, ideea unui „dumnezeu” lipsit de formă, atemporal și aspațial a pătruns în gândirea creștină. Așa se explică faptul că Dumnezeul Crezului niceean este unul filozofic în loc să fie unul biblic. Doctrina filozofică despre Dumnezeu și doctrina biblică despre Dumnezeu se exclud reciproc.

Pentru a întări convingerea cititorilor în dreptul compatibilității formei cu ideea de Dumnezeu, vă propunem să vă gândiți serios și responsabil la următoarea întrebare: cum ar putea fi omul pur-

**DOAR O FIINȚĂ CARE
ARE STATUTUL DE
„PERSONĂ” POSE-
DĂ VOINȚĂ LIBERĂ
ȘI ALEGE LIBER SĂ
ȘI-O EXERCITE,
ÎNDEPLININDU-ȘI
RESPONSABILITĂȚILE
CARE ÎI REVIN.**

tătorul „chipului” și „asemănării” lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dacă Dumnezeul Scripturii – în care se include și Duhul Sfânt – este fără „chip și asemănare”, adică fără „formă” comunicabilă omului prin creare?

Mărturia Scripturii este clară: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră»” (Geneza 1:26). Este de remarcat pluralul din aceste text: „să facem” și „Noastră”. Prin acest plural ni se revelează Dumnezeirea biblică, aceasta fiind unitatea a mai multor „persoane” – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (Isaia 61:1 cf. Luca 4:16-18). Toate cele trei persoane – inclusiv Duhul Sfânt – au posedat și posedă „chip/formă” și „asemănare” pe care au transmis-o omului edenic, lui Adam și Eva, prin creație. Așadar, Duhul Sfânt are „chip” sau „formă” reală, nu simbolică, pe care i-l transmite omului prin actul creației, creație la care a participat și El (Geneza 1:2).

Mai avem încă un adevăr la care să ne gândim serios și responsabil. Isus Hristos ni se prezintă chiar după învierea Sa ca posedând o existență legată de formă și de trup. În această „formă” își continuă existența Sa veșnică în interiorul Trinității, așezându-se la dreapta Tatălui în ceruri. Așadar, învățătura biblică – și nu cea filozofică a lui Sorate, Platon și a teismului creștin clasic – știe de Dumnezeu ca având „formă”, „contur” sau „trup”; învățatură în care se cuprinde și Duhul Sfânt.

Concluzii

După prezentarea acestor argumente indubitabile ale Sfintelor Scripturi, nu putem nega faptul că aplicabilitatea celor cinci caracteristici fundamentale ale personalității prezentate mai sus atestă mărturia de Sine a Duhului Sfânt despre natura și statutul Său de „persoană”, dar nu orice persoană, ci una „Dumnezeiască”.

Așadar, acest al doilea articol ne-a prezentat elementele constitutive de bază ale unei doctrine biblice a Duhului Sfânt. Aceste elemente de bază ale unei doctrine biblice sănătoase sunt cunoscute în teologie sub numele de *pneumatologie ontologică*. Această ramură a teologiei abordează adevăruri biblice despre *Ființa* Duhului Sfânt, adică despre: personalitatea și dumnezeirea Duhului Sfânt. Dacă aceste două elemente – fiind atestate și confirmate de Scripturi – sunt afirmate și de noi, oamenii, doar atunci putem trece la elaborarea, *in extenso*, a unei doctrine despre lucrările Duhului Sfânt din cadrul planului mântuirii. Adică putem detalia complexitatea unei *pneumatologii funcționale* (funcțiile/rolurile Duhului Sfânt îndeplinite în istoria mântuirii). ■

Conf. univ. dr. Szallós-Farkas Zoltán,
Universitatea Adventus

CELE CINCI CARACTERISTICI FUNDAMENTALE ALE PERSONALITĂȚII PREZENTATE MAI SUS ATESTĂ MĂRTURIA DE SINE A DUHULUI SFÂNT DESPRE NATURA ȘI STATUTUL SĂU DE „PERSONĂ”, DAR NU ORICE PERSONĂ, CI UNA „DUMNEZEIASCĂ”.

ULTIMELE CUVINTE ALE LUI PAVEL DESPRE TIMPUL SFÂRȘITULUI

Scriind unor pastori care răspundeau de biserică la un nivel mai înalt, ca pastori ai pastorilor, apostolul Pavel, printre altele, arăta, ca și în celelalte epistole, că timpul sfârșitului și al revenirii lui Isus era deja venit.

Prima pastorală către Timotei

Lui Timotei de Efes, Pavel i-a scris: „...Duhul spune lămurit că, în *vremurile din urmă*, unii se vor lepăda de credință ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor, abătuți de fățarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, însemnați cu fierul roșu în însuși cugetul lor. Ei *opresc* căsătoria și întrebuințarea bucatelor, pe care Dumnezeu le-a făcut ca să fie luate cu mulțumiri de către cei care cred și cunosc adevărul. Căci orice faptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat dacă se ia cu mulțumiri, pentru că este sfințit prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune. *Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri*, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bunei învățături pe care ai urmat-o până acum.”

Pavel îl asigură pe Timotei că sursa acestei informații este Duhul Sfânt, prin darul profeției. Din nou, apostolul folosește sintagma „vremurile (zilele) din urmă”, ca și cum s-ar referi la un timp nedefinit, foarte îndepărtat de generația lui. Dar sintagma aceasta a fost tradusă adesea cu „în timpurile următoare (viitoare, de mai târziu)”¹ Pavel, care era acum în vârstă, îi lăsa moștenire lui Timotei avertizări care urmau să fie folosite în mod special după moartea apostolului. Dar agenții ereziei la care se referea apostolul deja începuseră să circule; altminteri ar fi inexplicabil că el pune problema aceasta la timpul prezent: „*ei opresc* (căsătoria etc.)”

Pavel i-a dat instrucțiuni lui Timotei ca să-i pregătească pe credincioși să reziste raidurilor ereziei în prezent și în viitorul apropiat. Dacă ar fi fost vorba de un pericol îndepărtat, specific vremurilor noastre, nu ar fi fost nicio nevoie de alertă dată lui Timotei. Iar dacă avertizarea ar fi fost pentru generațiile noastre, ar fi fost mai interesant ca Duhul lui Pavel să deconspire drăciile specifice vremurilor noastre: marxismul, evoluționismul, șovinismul etc.

Unii cititori superficiali au aplicat profeția aceasta la bisericile care promovează celibatul clerului, iar alții îi arată cu degetul pe adventiști, pentru că se abțin de la unele cărni, sau de la toate. Dar dacă apostolul ar fi vrut să condamne aici celibatul și vegetarianismul, s-ar fi condamnat pe sine, care era necăsătorit și chiar promova celibatul. De asemenea, în dorința de a-i proteja pe frații mai slabi, în

contextul idolatriei, Pavel prefera, ca și Daniel, abținerea de la alimentele suspecte de a fi fost dedicate idolilor.² Prin urmare, alta trebuie să fie explicația avertizării profetice.

O cheie a problemei avem în 1 Timotei 1:19-20, unde Pavel îi menționează pe Imeneu și pe Alexandru, care naufragiaseră spiritual, respinseseră creștinismul și fuseseră excomunicați din cauză că promovau blasfemii. Știm că Imeneu susținea că învierea morților ar fi avut loc, desigur, în spirit, altminteri toți ar fi știut (2 Timotei 2:17-18). Astfel, observăm că Pavel avea în vedere aici aceeași taină a nelegiuirii care făcuse agitație printre tesaloniceni, cu ideea că parusia ar fi venit deja (2 Tesaloniceni 2:2).

Același spiritualism gnostic a fost prevăzut și în 1 Timotei 4.³ Gnosticii pretindeau că au legături cu îngerii și că „știința” lor – care era, de fapt, o teosofie (o filosofie mistică, cf. 1 Timotei 6:20; Coloseni 2:8), pentru că nu avea nimic *științific*, în sensul actual – le era descoperită în secret.⁴ Ei credeau că se mântuiesc nu prin jertfa lui Isus, ci prin „știința” secretă pe care El a dezvăluit-o discipolilor. Credeau în lumea plină de lumină, a unui Dumnezeu bun și adevărat, precum și în spirite (îngeri), dar disprețuiau condiția materială a lumii și trupul, ca fiind închisoarea unui spirit nemuritor.

„Demiurgul”, care a făcut lumea aceasta materială, era considerat un dumnezeu inferior, sau un înger; evreii, ca popor al Dumnezeului Creației, precum și Sabatul, ca memorial al Creației, erau privite cu dispreț. Nașterea de copii era privită ca înmulțire a răului Creației, distincția dintre sexe era privită ca o eroare de fabricație, iar femeia se putea mântui numai ca bărbat, ascultând tainele gnozei. Nu întâmplător a vorbit apostolul și pe tema aceasta (1 Timotei 2:11-15). Deși unii erau destrăbălați și mâncau de toate⁵ (pentru că socoteau că faptele trupului nu ating puritatea spiritului), gnosticii în general practicau și predicau asceza sexuală și alimentară,⁶ pentru a se ridica deasupra condiției materiale și a fi „spirituali”.

Interdicții alimentare cu caracter superstițios existau de mult în lumea păgână. Cu secole înainte de Pavel, unii mistici ca Pitagora și Buddha, în virtutea credinței în reîncarnare sau transmigrația sufletelor, interziceau cu totul consumarea cărnii, motivație care s-a păstrat până în zilele noastre în diverse curente orientale sau New Age. Nu

IMINENTA
REVENIRII
FLORIN
LAIU

știm ce anume interziceau gnosticii menționați de Pavel, dar, dacă urmărim școlile gnostice mai bine cunoscute, din secolele al II-lea și al III-lea, descoperim că gnosticii impuneau asceză alimentară.

Doctrina aceasta gnostică este condamnată aici de Pavel ca demonică, nu pentru că celibatul sau vegetarianismul ar trebui evitate, ci pentru că aceste practici erau impuse de falșii învățători, pe temeiul unei false religii și a unei false mântuirii prin merite false. Apostolul îi condamnă pentru că erau ipocriți, stigmatizați în conștiință și impuneau condiții de mântuire dincolo de Scriptură. Pentru Pavel, dacă mâncarea respectivă era sfințită de Cuvântul lui Dumnezeu și luată cu mulțumire, era bună (1 Timotei 4:3,5). Gnosticii aveau însă criteriile lor, iar pentru ei Legea lui Moise nu era bună (1 Timotei 1:8). Pavel pune accentul pe antrenamentul spiritual al credinței, în timp ce gnosticii puneau accentul pe teoriile mistice și pe disciplina fizică (1 Timotei 4:6-8). În plus, erau puși pe critici și controverse (1 Timotei 6:3-5).

A doua pastorală către Timotei

Am observat astfel, în urma celor de mai sus, că profeția lui Pavel din 1 Timotei 4 nu implica așteptarea unei venirii târzii a lui Isus. Apostolul îl îndeamnă pe Timotei să păzească „porunca fără pată și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos” (1 Timotei 6:14). Pavel a continuat să-l avertizeze pe Timotei cu privire la viitor, referindu-se la aceleași „zile de pe urmă” despre care scrisese în prima epistolă:

2 Timotei 3:1-5: „Să știi că în zilele din urmă vor fi niște vremuri scandaloase,⁷ căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, mândri, defăimători (blasfematori), neascultători de părinți, nerecunoscători, nesfinți, insensibili, ireconciliabili, învinuitori, nestăpâniți, neîmblânziți, neiubitori de bine, trădători, nesăbuiți, înfumurați, mai degrabă iubitori de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de religie, dar negând puterea ei. *Stai departe de unii ca aceștia!*”

Câteva precizări sunt necesare. Mai întâi, aceste „zile din urmă” la care se referă apostolul nu se referă în mod direct la timpul nostru, ci la generația lui Timotei, „fiul” lui Pavel. Știm sigur aceasta numai din ceea ce reiese din text. Mai întâi, dacă ar fi fost vorba, în mod direct, de vremurile noastre, Pavel nu i-ar fi dat instrucțiuni lui Timotei cum să facă față situației (2 Timotei 4:1-2,5). În al doilea rând, la sfârșitul lungii liste de oameni lumești, Pavel îi poruncește lui Timotei: „Depărtează-te de (stai departe, nu accepta, să nu ai de-a face cu) oamenii aceștia!” – ceea ce dovedește că acest soi de oameni erau în preajma lui Timotei, sau urmau să apară în scurt timp.

Pavel nu se referea aici la starea lumii, întrucât lumea este de mii de ani într-o stare morală deplorabilă, așa cum citim în Romani 1:21-32. Nu despre oameni în general vor-

bea apostolul, ci despre un fenomen care aparținea viitorului apropiat al comunității creștine, alcătuită din evrei și păgâni. Sfatul lui Pavel de a evita asocierea cu asemenea oameni repeta instrucțiunile pastorale (1 Timotei 4:7; 5:11; 2 Timotei 2:23; Tit 3:10) pe care le rânduse în biserică mai de mult, cu privire la disciplină (1 Corinteni 5:9-13).

Apostolul continuă, folosind timpul prezent: „*Dintre aceștia sunt unii care intră pe furis în case (le de adunare) și captivează pe unele muieruște încărcate de păcate și mănate de multiple pofte, femeii care tot mereu învață, și nici odată nu pot ajunge la cunoașterea adevărului*” (2 Timotei 3:6-7).

Apostolul merge chiar mai departe, comparând pe Imeneu și Alexandru, promotorii spiritualismului în locul învierii (2 Timotei 2:16-18), cu cei doi magi legendari ai Egiptului:⁸ „După cum Iane și Iambre s-au opus lui Moise, tot așa *aceștia se opun adevărului*, oameni stricați la minte și descalificați (reprobabili) în ce privește credința. Dar nu le va merge” (2 Timotei 3:8).

Așadar, apostolul era preocupat de ceea ce se întâmpla deja la timpul prezent și care avea să devină o problemă serioasă în comunitățile păstorite de Timotei și de alții după „plecarea” lui (2 Timotei 4:3-7), când credincioșii urmau să se plictisească de Evanghelie, devenind consumatori de povești și fani ai oratorilor de *entertainment*. Acelea erau pentru el „vremurile din urmă”. Pavel nu a profețit starea lumii din secolele noastre și nici nu și-ar fi imaginat posibilitatea aceasta. Faptul că descrierea lui se potrivește cu realitatea prezentă din creștinătate nu este o noutate.

În pastorală către Titus și în cartea Evrei

În același fel, Pavel sfătuia pe episcopul Titus din Creta să-i păstorească pe credincioși în așa fel încât ei să aștepte în mod activ și cu evlavie fericita împlinire a speranței creștine: „arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos” (Tit 2:11-12). Pe iudeo-creștini (evreii mesianici din timpul său), apostolul îi asigura că, de vreme ce Mesia a venit, lumea se află „la sfârșitul acestor zile” (Evrei 1:1) și Domnul va reveni „ca să aducă mântuire celor ce-L așteaptă” (Evrei 9:28). Apoi li s-a adresat în cuvintele lui Habacuc (2:3-4), pe care le-a aplicat, prin analogie, la venirea lui Isus: „Încă puțină, foarte puțină vreme”, și „Cel ce vine va veni și nu va zăbovi” (Evrei 10:37).

Sunt acestea cuvintele unuia care lăsa grija așteptării venirii lui Isus pentru multe generații sau ale unuia care aștepta adventul în propria lui generație? Pavel știa că el însuși nu va mai apuca în viață ziua aceea, deoarece era arestat și știa că va fi condamnat la moarte. Dar avea el vreun motiv să creadă că vor trece generații până la venirea lui Isus?

În numărul următor, vom căuta să răspundem la obiecțiile care apar ca reacție la interpretarea timpului condiționat al adventului. ■

Notele acestui articol se găsesc la pagina 18.

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar.

CĂRȚILE BIBLIEI

Găsește cărțile Noului Testament în careul de mai jos și scrie-le în ordine, completând și cărțile care au cifre la titlu (ex. 1 Corinteni, 2 Petru, 3 Ioan) :

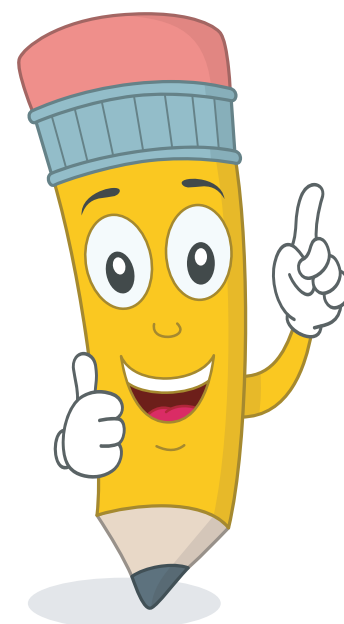
E	G	V	B	H	Y	J	K	L	I	O	P	B	N	C	S	R	D	E	V	C	S
A	S	D	F	G	H	R	Y	U	I	P	C	O	R	I	N	T	E	N	I	L	K
S	D	C	V	B	N	M	I	A	C	O	V	M	K	L	O	P	W	E	T	Y	U
W	E	F	A	P	T	E	L	E	A	P	O	S	T	O	L	I	L	O	R	D	F
E	D	G	H	J	K	L	S	D	F	G	H	J	K	L	V	B	N	M	T	Y	U
W	E	D	F	G	R	T	U	I	K	L	N	M	F	G	H	J	I	O	A	N	O
A	S	X	C	V	B	C	O	L	O	S	E	N	I	B	N	M	Y	U	I	O	P
E	R	T	I	T	Y	U	I	O	P	A	S	D	F	G	H	J	K	L	Z	X	C
K	J	H	G	F	M	A	R	C	U	F	D	S	A	P	O	I	U	Y	T	R	E
L	K	J	H	G	F	D	S	T	E	S	A	L	O	N	I	C	E	N	I	J	K
P	O	I	U	Y	T	R	H	F	B	V	C	D	E	K	J	H	G	F	D	S	X
C	V	B	E	F	E	S	E	N	I	M	J	U	I	G	F	D	M	A	T	E	I
W	E	M	N	V	C	F	D	E	R	P	E	T	R	U	P	I	U	Y	T	R	E
P	M	N	H	G	D	S	T	R	E	U	Y	T	E	V	R	E	I	J	H	F	S
L	J	H	F	D	S	R	O	M	A	N	I	M	N	B	C	X	Z	G	D	R	E
E	R	T	Y	U	I	O	L	A	P	O	C	A	L	I	P	S	A	J	K	L	M
E	D	F	I	L	I	M	O	N	D	F	G	H	G	A	L	A	T	E	N	I	N
A	S	D	F	G	H	N	B	T	I	M	O	T	E	I	V	N	C	H	G	F	D
E	R	T	L	U	C	A	G	T	H	J	K	L	N	M	E	R	T	Y	U	I	O
D	F	G	H	J	K	L	V	B	N	T	Y	U	I	O	P	K	I	O	A	N	C
E	R	T	Y	U	L	G	H	V	F	I	L	I	P	E	N	I	C	V	B	J	K
D	F	G	H	B	I	U	D	A	O	G	E	R	T	Y	U	G	H	J	K	L	B

1. _____	11. _____	21. _____
2. _____	12. _____	22. _____
3. _____	13. _____	23. _____
4. _____	14. _____	24. _____
5. _____	15. _____	25. _____
6. _____	16. _____	26. _____
7. _____	17. _____	27. _____
8. _____	18. _____	
9. _____	19. _____	
10. _____	20. _____	

**MIELUSEII
TURMEI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.

UNIVERSITATEA
ADVENTUS

"O bună definiție a adevăratei educații
înseamnă dezvoltarea armonioasă a tuturor
facultăților— o pregătire deplină și adecvată
pentru această viață și pentru viața viitoare."

E. G. White, Educație, p.7.

Educație

pentru eternitate

ADMITERE 9-13 IULIE
2020 9-15 SEPTEMBRIE

Teologie
adventistă
pastorală

Asistență
socială

Pedagogia
învățământului
primar
și preșcolar

Școala
Postliceală
Sanitară
"Doctor Luca"
Cernica

021 369 53 50
0744 685 123
uadventus.ro

